BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. rugsėjo 20 d.*

„REACH – Cheminių medžiagų vertinimas – 1,4-benzendiaminas, N,N'-fenilo ir benzilo mišinių derivatai – Patvarumas – ECHA sprendimas, kuriame prašoma papildomos informacijos – Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 51 straipsnio 6 dalis – Apeliacinei komisijai pateiktas skundas – Apeliacinės komisijos uždaviniai – Rungimosi principu pagrįsta procedūra – Kontrolės pobūdis – Kontrolės intensyvumas – Apeliacinės komisijos kompetencija – Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 3 dalis – Kompetencijos suteikimas Sąjungos agentūroms – Suteikimo principas – Subsidiarumo principas – Proporcingumas – Pareiga motyvuoti“

Byloje T-755/17

Vokietijos Federacinė Respublika, iš pradžių atstovaujama T. Henze ir D. Klebs, vėliau – D. Klebs,

ieškovė,

prieš

Europos cheminių medžiagų agentūrą (ECHA), iš pradžių atstovaujamą M. Heikkilä, W. Broere ir C. Jacquet, vėliau – W. Broere, C. Jacquet ir L. Bolzonello,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos M. Konstantinidis, R. Lindenthal ir M. Noll-Ehlers,

taip pat

Envigo Consulting Ltd, įsteigtos Hantingdone (Jungtinė Karalystė),

Djchem Chemicals Poland S.A., įsteigtos Volomine (Lenkija),

atstovaujamų advokatų R. Cana, É. Mullier ir H. Widemann,

įstojusių į bylą šalių,

dėl pagal SESV 263 straipsnį grindžiamo prašymo iš dalies panaikinti 2017 m. rugsėjo 8 d. ECHA Apeliacinės komisijos sprendimą A-026-2015, kiek juo buvo iš dalies panaikintas 2015 m. spalio 1 d. ECHA sprendimas, kuriame reikalaujama atlikti papildomus bandymus dėl cheminės medžiagos 1,4-benzendiaminas, N,N'- fenilo ir benzilo mišinių derivatai (toliau – BENPAT) (CAS 68953-84-4),

* Proceso kalba: vokiečių.

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas D. Gratsias, teisėjai I. Labucka ir A. Dittrich (pranešėjas),

kancleris W. E. Coulon,

priima šį

Sprendimą

I. Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

1 BENPAT (CAS 68953-84-4) yra daugiakomponentė cheminė medžiaga, kurią iš esmės sudaro trys labai panašios cheminės medžiagos. Ji naudojama kaip stabilizatorius pramoniniuose ir vartojimo produktuose iš kaučiuko, pavyzdžiui, padangose ir vamzdžiuose. Ji sulėtina iš kaučiuko pagamintų produktų neigiamus fizinių savybių ir išvaizdos pokyčius, kuriuos lemia šviesa ir ore esantis deguonis.

2 Į bylą įstojusios bendrovės *Envigo Consulting Ltd* ir *Djchem Chemicals Poland S.A*. priklauso konsorciumui, kuris 2010 m. įregistravo BENPAT Europos cheminių medžiagų agentūroje (ECHA), nurodęs nuo 1 000 iki 10 000 tonų per metus kiekį.

3 2013 m. BENPAT buvo įtraukta į koreguojamąjį Bendrijos veiksmų planą dėl cheminių medžiagų vertinimo, kaip tai suprantama pagal 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančio Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančio Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006, p. 1 ir klaidų ištaisymas OL L 136, 2007, p. 3), 44 straipsnį, nes buvo susirūpinta dėl jos patvarumo, bioakumuliacijos ir toksiškumo savybių, taip pat dėl to, kad vartotojai ją pradėjo plačiai vartoti.

4 Remiantis Reglamento Nr. 1907/2006 45 straipsniu, Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentinga valdžios institucija (toliau – paskirta institucija) buvo paskirta atlikti BENPAT vertinimą.

5 Kaip numatyta Reglamento Nr. 1907/2006 46 straipsnio 1 dalyje, paskirta institucija parengė sprendimo, kuriame prašė pateikti papildomos informacijos apie BENPAT, projektą. 2014 m. birželio 20 d. šis projektas buvo pateiktas ECHA.

6 2014 m. rugpjūčio 28 d., taikant Reglamento Nr. 1907/2006 50 straipsnio 1 dalį, apie sprendimo projektą buvo pranešta registruotojams, įskaitant į bylą įstojusias bendroves.

7 2014 m. spalio 6 d. registruotojai pateikė savo pastabas dėl sprendimo projekto.

8 Paskirta institucija atsižvelgė į šias pastabas ir 2015 m. kovo 5 d. pranešė kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie pataisytą sprendimo projektą.

9 Trys kitų valstybių narių kompetentingos institucijos ir ECHA, remdamosi Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 2 dalimi, kuri pagal šio reglamento 52 straipsnio 2 dalį taikoma *mutatis mutandis*, pateikė pasiūlymus dėl pakeitimų.

10 Paskirta institucija išnagrinėjo šiuos pasiūlymus ir iš dalies pakeitė sprendimo projektą. 2015 m. balandžio 20 d. pataisytas sprendimo projektas buvo nusiųstas valstybių narių komitetui.

11 2015 m. gegužės 8 d. buvo išklausytos registruotojų nuomonės dėl valstybių narių pasiūlymų.

12 Per 2015 m. birželio 8–11 d. vykusį susirinkimą valstybių narių komitetas vienbalsiai sutarė, kaip tai suprantama pagal to reglamento 51 straipsnio 6 dalį, kuri pagal šio reglamento 52 straipsnio 2 dalį taikoma *mutatis mutandis*, dėl pataisyto sprendimo pasiūlymo.

13 2015 m. spalio 1 d. remdamasi Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 6 dalimi, kuri pagal šio reglamento 52 straipsnio 2 dalį taikoma *mutatis mutandis*, ECHA priėmė sprendimą dėl BENPAT vertinimo (toliau – ECHA sprendimas).

14 Savo sprendime ECHA registruotojų paprašė pateikti, be kita ko, tokios informacijos:

– galutinio suskaidymo paviršiniuose vandenyse modeliavimo bandymą (bandymo metodas: aerobinis mineralizavimas paviršiniuose vandenyse – biologinio skaidymo bandymo modeliavimas, UE C.25/OCDE 309, toliau – metodas Nr. 309), kaip tai nurodoma to sprendimo III.3 punkte, vietoj BENPAT naudojant komponentą R-898,

– papildomą biologinio skaidymo nuosėdose modeliavimo bandymą (bandymo metodas: aerobinis ir anaerobinis virsmas vandens telkinių nuosėdų sistemose, UE C.24/OCDE 308, toliau – metodas Nr. 308), kaip nurodoma šio sprendimo III.4 punkte, vietoj BENPAT naudojant komponentą R-898, jei taikant metodą Nr. 309 atliktas bandymas neleistų nustatyti, ar BENPAT yra patvari arba labai patvari medžiaga, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1907/2006 1.1.1 ir 1.2.1 punktus.

15 Kaip galutinė prašomos informacijos pateikimo data ECHA sprendime buvo nurodyta 2018 m. balandžio 8 d.

16 2015 m. gruodžio 23 d. į bylą įstojusios bendrovės, remdamosi Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 8 dalimi, kurį pagal šio reglamento 52 straipsnio 2 dalį taikoma *mutatis mutandis*, taip pat to reglamento 91 straipsnio 1 dalimi, pateikė ECHA Apeliacinei komisijai apeliacinį skundą dėl šios agentūros priimto sprendimo.

17 Pagal Reglamento Nr. 1907/2006 91 straipsnio 2 dalį dėl ECHA sprendimo pateikto apeliacinio skundo to sprendimo vykdymas sustabdomas.

18 2016 m. kovo 8 d. ECHA Apeliacinei komisijai pateikė atsiliepimą į skundą.

19 2016 m. balandžio 13 d. paskirtai institucijai buvo leista įstoti į procedūrą Apeliacinėje komisijoje palaikyti ECHA reikalavimų.

20 2016 m. birželio 2 d. į bylą įstojusios bendrovės pateikė Apeliacinei komisijai dubliką. 2016 m. liepos 8 d. ECHA pateikė pastabas dėl šio dubliko.

21 2016 m. birželio 20 d. paskirta institucija pateikė Apeliacinei komisijai įstojimo į procedūrą paaiškinimą. 2016 m. spalio 31 d. ECHA ir į bylą įstojusios bendrovės pateikė pastabas dėl šio paaiškinimo.

22 2017 m. balandžio 27 d. buvo surengtas Apeliacinės komisijos posėdis.

23 Į bylą įstojusios bendrovės Apeliacinės komisijos, be kita ko, prašė, panaikinti ECHA sprendimą tiek, kiek jame prašoma atlikti bandymą taikant metodą Nr. 309 ir bandymą taikant metodą Nr. 308, taip pat tiek, kiek dėstant motyvus buvo konstatuota, kad BENPAT yra bioakumuliacinė medžiaga, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1907/2006 XIII priedą.

24 Savo ruožtu ECHA, palaikoma paskirtos institucijos, paprašė atmesti Apeliacinei komisijai pateiktą apeliacinį skundą.

25 2017 m. rugsėjo 8 d. Apeliacinė komisija priėmė Sprendimą A-026-2015 (toliau – ginčijamas sprendimas). Šiuo sprendimu ji:

– panaikino ECHA sprendimą, kiek jame registruotojų buvo prašoma:

  – per bandymą taikant metodą Nr. 309 nustatyti BENPAT metabolitus,

  – atlikti bandymą taikant metodą Nr. 308,

– nusprendė, kad to sprendimo motyvuojamojoje dalyje pateiktus teiginius dėl bioakumuliacijos reikia išbraukti,

– atmetė likusią jai pateikto apeliacinio skundo dalį ir

– nustatė, kad 2020 m. kovo 15 d. sueina terminas pateikti likusiai informacijai apie bandymą taikant metodą Nr. 309, kurį taikyti reikalaujama tame pačiame sprendime.

II. Procesas Bendrajame Teisme ir šalių reikalavimai

26 2017 m. lapkričio 20 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį Vokietijos Federacinės Respublikos ieškinį.

27 2018 m. kovo 8 d. ECHA pateikė atsiliepimą į ieškinį.

28 Aktu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2018 m. kovo 21 d.) Europos Komisija paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti ECHA reikalavimų. 2018 m. balandžio 23 d. kolegijos pirmininko sprendimu jai buvo leista įstoti į bylą.

29 2018 m. kovo 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje gautu raštu į bylą įstojusios bendrovės paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti ECHA reikalavimų. 2018 m. gegužės 7 d. kolegijos pirmininko nutartimi joms buvo leista įstoti į bylą.

30 2018 m. balandžio 24 d. Vokietijos Federacinė Respublika pateikė dubliką.

31 2018 m. birželio 18 d. ECHA pateikė tripliką.

32 2018 m. liepos 9 d. Komisija pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą. 2018 m. liepos 10 d. į bylą įstojusios bendrovės pateikė įstojimo į bylą paaiškinimus. 2018 m. spalio 31 d. Vokietijos Federacinė Respublika ir ECHA pateikė pastabas dėl šių įstojimo į bylą paaiškinimų.

33 Kadangi pagrindinės šalys per tris savaites po to, kai joms buvo įteiktas pranešimas apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, Bendrasis Teismas, manydamas, kad bylos dokumentuose yra pakankamai informacijos, pagal Procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį nusprendė priimti sprendimą, nerengdamas žodinės proceso dalies.

34 Vokietijos Federacinė Respublika Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek Apeliacinė komisija:

  – iš dalies panaikino ECHA sprendimą ir

– nusprendė, kad iš to sprendimo motyvuojamosios dalies reikia išbraukti teiginius dėl bioakumuliacijos,

– priteisti iš ECHA bylinėjimosi išlaidas.

35 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

III. Dėl teisės

36 Grįsdama ieškinį Vokietijos Federacinė Respublika nurodo šešis pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas grindžiamas tuo, kad vertindama pagrindus dėl esminių BENPAT vertinimo klausimų Apeliacinė komisija veikė peržengdama savo kompetencijos ribas. Pateikdama antrąjį ieškinio pagrindą ši valstybė narė nurodo, kad taip elgdamasi Apeliacinė komisija nepaisė jurisprudencijos (1958 m. birželio 13 d. Sprendimas *Meroni / Haute Autorité*, 9/56, EU:C:1958:7 ir 1958 m. birželio 13 d. Sprendimas *Meroni / Haute Autorité*, 10/56, EU:C:1958:8). Trečiajame ieškinio pagrinde ji nurodo, kad Europos Sąjungos teisėje nenumatytas teisinis pagrindas, kuris leistų Apeliacinei komisijai atlikti tokį nagrinėjimą, todėl ši pažeidė valstybių narių teises, įtvirtintas joms suteikiant galią priimti sprendimą ECHA valstybių narių komitete, taigi ji pažeidė subsidiarumo ir suteikimo principus. Ketvirtasis ieškinio pagrindas grindžiamas Reglamento Nr. 1907/2006 nuostatų pažeidimu; jį sudaro dvi dalys. Pirmoje dalyje siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija neturėjo kompetencijos nagrinėti jai pateikto apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su esminiais vertinimais, padarytais vertinant BENPAT, o antroje – tai, kad nagrinėdama pagrindus, susijusius su esminiais vertinimais, padarytais vertinant BENPAT, Apeliacinė komisija padarė klaidų. Penktajame ieškinio pagrinde Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad ta pati komisija nepaisė pareigos motyvuoti, nes neįrodė savo tariamos tikrinimo kompetencijos. Šeštajame ieškinio pagrinde ji teigia, kad Apeliacinės komisijos vertinimai klaidingi.

37 Iš pradžių reikia išnagrinėti pirmąjį–trečiąjį ieškinio pagrindus ir ketvirtojo pagrindo pirmą dalį, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija neturėjo kompetencijos nagrinėti jai pateikto apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su esminiais vertinimais, padarytais vertinant BENPAT.

38 Tada bus nagrinėjamas penktasis ieškinio pagrindas, grindžiamas tuo, kad Apeliacinė komisija nepaisė pareigos motyvuoti, nes neįrodė savo tikrinimo kompetencijos.

39 Galiausiai bus nagrinėjama ketvirtojo ieškinio pagrindo antra dalis ir šeštasis ieškinio pagrindas, kuriuose Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad nagrinėdama pagrindus, susijusius su esminiais vertinimais, padarytais vertinant BENPAT, Apeliacinė komisija padarė klaidų.

A. Dėl pirmojo–trečiojo ieškinio pagrindų ir ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija neturėjo kompetencijos nagrinėti jai pateikto apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su esminiais vertinimais, padarytais vertinant BENPAT

40 Dėstydama pirmąjį–trečiąjį ieškinio pagrindus ir ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmą dalį Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad Apeliacinė komisija turėjo atmesti jai pateiktą apeliacinį skundą kaip nepriimtiną, nes į bylą įstojusios bendrovės nurodė pagrindus, kuriais buvo siekiama patikrinti ECHA sprendimą, kiek tai susiję su jame esančiais esminiais vertinimais, padarytais vertinant BENPAT. Anot jos, ta komisija neturėjo kompetencijos priimti sprendimą dėl tokių pagrindų; ji turėjo tik kompetenciją patikrinti, ar tame sprendime yra formalių klaidų.

41 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais. Jos tvirtina, kad Apeliacinė komisija turi kompetenciją nagrinėti jai pateikto apeliacinio skundo pagrindus, kuriais siekiama užginčyti sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, pagrįstumą. Toks nagrinėjimas nėra naujas aptariamos cheminės medžiagos vertinimas.

42 Pirmiausia reikia išnagrinėti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, grindžiamus atitinkamu valstybių narių komiteto, ECHA ir Apeliacinės komisijos vaidmeniu. Paskui bus išnagrinėti kiti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai.

1. Dėl Vokietijos Federacinės Respublikos argumentų, grindžiamų atitinkamais valstybių narių komiteto, ECHA ir Apeliacinės komisijos vaidmenimis

43 Nurodydama pirmąjį ieškinio pagrindą ir ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmą dalį Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad remiantis Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 3 arba 6 dalimis, kurios pagal šio reglamento 52 straipsnio 2 dalį taikomos *mutatis mutandis*, būtent valstybės narės arba valstybių narių komitetas turi kompetenciją dėl esminių vertinimų, padarytų sprendime, susijusiame su cheminės medžiagos vertinimu. Cheminių medžiagų vertinimo procedūrai visų pirma būdingas svarbus valstybių narių ir to ECHA komiteto vaidmuo. Valstybės narės įgyvendina savo kompetenciją per ECHA sprendimų priėmimo procedūrą. Šis komitetas yra tikroji ekspertų grupė. Nors tai yra ECHA organas, funkciniu požiūriu jis vis dėlto yra nepriklausomas nuo šios agentūros. Valstybės narės tiesiogiai paskiria aptariamo komiteto narius ir kiekviena valstybė narė gali duoti nurodymus savo paskirtam nariui. Tas pats komitetas skirtas užtikrinti valstybių narių dalyvavimui Sąjungos lygmeniu derinant valstybių narių ir Sąjungos kompetenciją. ECHA ir Komisijos atstovai gali dalyvauti nagrinėjamo komiteto posėdžiuose, bet tik kaip stebėtojai. Tokio komiteto svarba išplaukia iš to reglamento 76 straipsnio 1 dalies e punkto. Kolektyvinio susitarimo šiame komitete svarba išplaukia iš to paties reglamento 67 konstatuojamosios dalies. Taigi toks komitetas turi būti laikomas ne atskiru nuo valstybių narių sprendimų priėmimo organu, kuris gali jas pakeisti, bet priemone, skirta valstybių narių konsensusui pasiekti.

44 Remiantis Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 6 dalimi, kuri pagal šio reglamento 52 straipsnio 2 dalį taikoma *mutatis mutandis*, ECHA vaidmuo apsiriboja procedūros, taip pat parengiamųjų ir sprendimo priėmimo darbų koordinavimu ir formaliu sprendimo, kurio turinį nustato valstybių narių komitetas, priėmimu. Pagal tokį vaidmenį jai tenka rūpintis tik procedūros taisyklių paisymu. Ta agentūra yra saistoma valstybių narių konsensuso ir neturi šiuo klausimu sprendimų priėmimo diskrecijos. Valstybėms narėms ar valstybių narių komitetui nepavykus pasiekti vienbalsio susitarimo, ji netenka teisės priimti sprendimus ir sprendimų priėmimo kompetencija pereina Komisijai.

45 Vokietijos Federacinės Respublikos teigimu, nagrinėjant apeliacinį skundą neturėtų būti neatsižvelgta į ypatingą valstybių narių ar valstybių narių komiteto vaidmenį per cheminių medžiagų vertinimo procedūrą. Nagrinėjant apeliacinį skundą dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, Apeliacinė komisija neturi daugiau kompetencijos nei ECHA. Jos turi lygiagrečią kompetenciją. Apeliacinė komisija, kuri yra šios agentūros dalis, taip pat saistoma valstybių narių konsensuso ir turi teisę priimti tik tokį sprendimą, kuris atitinka valstybių narių pasiektą konsensusą. Sprendimų, susijusių su cheminės medžiagos vertinimu, atveju ji neturi tokio paties savarankiško ar net lygiaverčio legitimumo, kaip tas, kurį turi visa ECHA dėl to, kad valstybės narės dalyvauja susitarimo procedūroje. Ji negali neatsižvelgti į visų valstybių narių pasiektą konsensusą. Taigi ji turi tik kompetenciją kontroliuoti aspektus, nesusijusius su esminiais cheminės medžiagos vertinimais, konkrečiai kalbant, galimus procedūros taisyklių pažeidimus. Ji neturi kompetencijos spręsti dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, pagrįstumo, kai nagrinėja dėl tokio sprendimo pateiktą apeliacinį skundą. Tokio aiškinimo nepaneigia Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 3 dalis. Ši nuostata turi būti aiškinama kartu su to reglamento 51 straipsniu, kuriame numatytas ECHA ir valstybių narių „dualizmas“ (valstybių narių komitete arba už jo ribų).

46 Be to, Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad pagal jos ginamą požiūrį turi būti garantuojama veiksminga teisinė apsauga. Apeliacinės komisijos sprendimas ir sprendimas dėl cheminės medžiagos vertinimo yra susiję. Todėl, nors Apeliacinė komisija negali tikrinti sprendimo, susijusio cheminės medžiagos vertinimu, pagrįstumo, Sąjungos teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl Apeliacinės komisijos sprendimo, gali tikrinti su tokiu vertinimu susijusius pagrindus, nes tos Apeliacinės komisijos sprendime palikti galioti sprendimą, susijusį su cheminės medžiagos vertinimu, kartojamos esminės to sprendimo išvados.

47 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

48 Pirmiausia reikia priminti, kad, remiantis Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 8 dalimi, kuri pagal šio reglamento 52 straipsnio 2 dalį taikoma *mutatis mutandis*, ir šio reglamento 91 straipsnio 1 dalimi, ECHA sprendimai, susiję su cheminės medžiagos vertinimu, gali būti skundžiami Apeliacinei komisijai.

49 Be to, nei Reglamente Nr. 1907/2006, nei 2008 m. rugpjūčio 1 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 771/2008, nustatančiame Europos cheminių medžiagų agentūros Apeliacinės komisijos struktūros ir darbo tvarkos taisykles (OL L 206, 2008, p. 5), nėra aiškios taisyklės, numatančios, kad ta komisija neturi kompetencijos tikrinti pagrindus, kuriais siekiama įrodyti, jog ECHA sprendime yra esminių klaidų.

50 Atvirkščiai, atsižvelgiant į šio sprendimo 51–63 punktuose išnagrinėtą informaciją reikia konstatuoti, kad Apeliacinė komisija turi kompetenciją nagrinėti pagrindus, kuriais siekiama įrodyti, jog ECHA sprendime yra esminių klaidų.

51 Iš tiesų, pirma, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 89 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos antrą sakinį Apeliacinės komisijos pirmininkas, kiti jos nariai ir pakaitiniai nariai skiriami remiantis jų patirtimi ir kompetencija cheminės saugos, gamtos mokslų ar reguliavimo ir teisinių procedūrų srityje. Be to, pagal Reglamento Nr. 771/2008 1 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą bent vienas šios Apeliacinės komisijos narys privalo turėti teisinę ir bent vienas – techninę kvalifikaciją, kaip nurodyta 2007 m. spalio 23 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1238/2007, nustatančiame Europos cheminių medžiagų agentūros apeliacinės komisijos narių kvalifikacijos taisykles (OL L 280, 2007, p. 10). Šio reglamento 1 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad techninę kvalifikaciją turintys nariai ir jų pakaitiniai nariai privalo turėti universiteto baigimo diplomą arba atitinkamą kvalifikaciją ir pakankamai profesinės patirties cheminių medžiagų pavojingumo žmonių sveikatai arba aplinkai vertinimo, cheminių medžiagų poveikio vertinimo arba rizikos valdymo ar susijusiose srityse. Taigi ši komisija turi patirties, reikalingos tam, kad pati vertintų mokslinio pobūdžio klausimus.

52 Kaip matyti, be kita ko, iš Reglamento Nr. 771/2008 3 konstatuojamosios dalies, Apeliacinės komisijos turima patirtis garantuoja, kad ši komisija gali atlikti teisiniu ir techniniu požiūriais subalansuotą vertinimą.

53 Antra, kiek Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai grindžiami sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, priėmimo procedūros ypatybėmis, reikia pažymėti, kad nei Reglamente Nr. 1907/2006, nei Reglamente Nr. 771/2008 nenumatyta specialių taisyklių, reglamentuojančių su tokiais sprendimais susijusias teisių gynimo priemones.

54 Trečia, tikslai, kurių siekiama numatant galimybę pateikti Apeliacinei komisijai apeliacinį skundą dėl ECHA sprendimo, suponuoja išvadą, kad ta komisija turi kompetenciją nagrinėti pagrindus, kuriais siekiama įrodyti, kad tokiame sprendime yra esminių klaidų.

55 Iš tikrųjų, viena vertus, kaip matyti iš Reglamento Nr. 771/2008 3 konstatuojamosios dalies, vienas iš galimybe pateikti apeliacinį skundą dėl ECHA sprendimų, be kita ko, susijusių su cheminių medžiagų vertinimu, siekiamų tikslų – leisti tokio sprendimo adresatams kontroliuoti šį sprendimą ne tik

teisiniu, bet ir techniniu požiūriais. Iš tiesų, kiek tai susiję su minėtu techniniu požiūriu, dėl Apeliacinės komisijos narių kompetencijos šios komisijos narių atliekama kontrolė yra intensyvesnė nei Sąjungos teismo kontrolė.

56 Kita vertus, jei Apeliacinės komisijos kompetencija būtų apribota taip, kaip prašo Vokietijos Federacinė Respublika, ji negalėtų visapusiškai užtikrinti savo funkcijos, būtent – apriboti bylų skaičių Sąjungos teisme, kartu užtikrinant teisę į veiksmingą teisinę gynybą. Šiomis aplinkybėmis taip pat reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2019/629, kuriuo iš dalies keičiamas Protokolas Nr. 3 dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto (OL L 111, 2019, p. 1), 4 konstatuojamosios dalies, apeliacinių skundų priimtinumo bylose, kuriose jau atlikta dviguba kontrolė, taisyklių nustatymas grindžiamas argumentais, kad bylose dėl ECHA Apeliacinės komisijos sprendimų dviguba kontrolė yra įmanoma, konkrečiai kalbant, iš pradžių toje komisijoje, paskui Bendrajame Teisme.

57 Ketvirta, reikia konstatuoti, kad taikant požiūrį, jog Apeliacinė komisija neturi kompetencijos nagrinėti pagrindų, kuriais siekiama įrodyti esminių klaidų buvimą ECHA sprendimuose, nebūtų užtikrinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta teisė į veiksmingą teisminę gynybą.

58 Iš tikrųjų reikia priminti, kad SESV 263 straipsnio penktoje pastraipoje numatyta, jog Sąjungos įstaigas ir organus steigiantys aktai gali nustatyti konkrečias sąlygas ar tvarką, reguliuojančias fizinių ar juridinių asmenų ieškinių dėl šių įstaigų ar organų aktų, galinčių jiems turėti teisinių padarinių, pateikimą. Reglamento Nr. 1907/2006 94 straipsnio 1 dalyje numatyta: kadangi yra galimybė pateikti apeliacinį skundą Apeliacinei komisijai, Sąjungos teisme gali būti pareikštas tik ieškinys dėl tos Apeliacinės komisijos sprendimo panaikinimo.

59 Taigi ieškinys dėl Apeliacinės komisijos sprendimo panaikinimo yra susijęs su tokio sprendimo teisėtumu.

60 Vis dėlto nagrinėdama skundą dėl ECHA sprendimo, kuriame prašoma pateikti papildomos informacijos dėl cheminių medžiagų vertinimo, Apeliacinė komisija per rungimosi principu pagrįstą procedūrą tik nagrinėja, ar jai pateikti argumentai gali įrodyti, kad tame sprendime padaryta klaida (šiuo klausimu žr. šios dienos Sprendimo *BASF Grenzach / ECHA*, T-125/17, 59–86 punktus).

61 Taigi, priešingai, nei teigia Vokietijos Federacinė Respublika, negali būti laikoma, kad tiek, kiek Apeliacinė komisija nepateikė nuomonės dėl ECHA sprendime išdėstytų samprotavimų, šie samprotavimai yra tos komisijos sprendimo sudedamoji dalis, todėl gali būti tikrinami nagrinėjant dėl to sprendimo pareikštą ieškinį Sąjungos teisme.

62 Vadinasi, jei būtų laikomasi požiūrio, kad Apeliacinė komisija neturi kompetencijos tikrinti pagrindų, kuriais siekiama įrodyti esminių klaidų buvimą ECHA sprendime, tokiais pagrindais nebūtų galima veiksmingai remtis nagrinėjant Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį dėl tos komisijos sprendimo. Iš tiesų, viena vertus, Bendrajame Teisme nebūtų galima pagrįstai kaltinti šios komisijos tuo, kad ji neišnagrinėjo pagrindų, kurių nagrinėti neturėjo kompetencijos. Kita vertus, net jei ECHA sprendime būtų padaryta esminė klaida, remiantis tokia klaida nebūtų galima ginčyti aptariamo Apeliacinės komisijos sprendimo teisėtumo.

63 Bet kuriuo atveju, net jei, kaip tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika, ECHA sprendime esantys samprotavimai, dėl kurių Apeliacinė komisija nepateikė nuomonės, yra sudedamoji tos komisijos sprendimo dalis, dėl šios valstybės narės ginamo požiūrio komisijai gali būti teikiami nereikalingi apeliaciniai skundai. Iš tikrųjų, kaip matyti iš SESV 263 straipsnio penktos pastraipos ir Reglamento Nr. 1907/2006 94 straipsnio 1 dalies, jei dėl ECHA sprendimo gali būti pateiktas apeliacinis skundas Apeliacinei komisijai, dėl to sprendimo pareikštas ieškinys Bendrajame Teisme nepriimtinas. Jei

ieškovas norėtų, kad ECHA sprendimas būtų panaikintas tik dėl jame padarytų esminių klaidų, jis neturėtų kito pasirinkimo, tik pateikti apeliacinį skundą Apeliacinei komisijai, nors šiuo atveju šis skundas vargu ar būtų patenkintas.

64 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad, priešingai, nei tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika, nagrinėjamu atveju Apeliacinė komisija turėjo kompetenciją nagrinėti pagrindus, kuriais siekiama įrodyti esminių klaidų buvimą ECHA sprendime.

2. Dėl kitų Vokietijos Federacinės Respublikos argumentų

65 Atsižvelgiant būtent į šio sprendimo 48–64 punktuose išdėstytus samprotavimus reikia nagrinėti kitus Vokietijos Federacinės Respublikos pateiktus argumentus.

66 Pirma, ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmoje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad per sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, priėmimo procedūrą valstybės narės arba valstybių narių komitetas atlieka svarbiausią vaidmenį. O ECHA vaidmuo yra ribotas. ECHA tik atsako į teisinius ar paprastus mokslo klausimus. Kadangi ECHA saistoma valstybių narių arba valstybių narių komitete pasiekto konsensuso, Apeliacinė komisija neturi kompetencijos tikrinti šį konsensusą, bet privalo jo paisyti. Priešingu atveju nebūtų atsižvelgta į ypatingą valstybių narių arba valstybių narių komiteto vaidmenį per ECHA cheminių medžiagų vertinimo procedūrą.

67 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

68 Šiomis aplinkybėmis, pirma, reikia priminti, kad jei paskirta institucija mano, jog reikia papildomos informacijos pagal Reglamento Nr. 1907/2006 46 straipsnio 1 dalį, ji per dvylika mėnesių nuo koreguojamojo Bendrijos veiksmų plano, skirto tais metais vertintinoms cheminėms medžiagoms, paskelbimo ECHA interneto svetainėje parengia sprendimo projektą. Tokiu atveju sprendimas yra priimtas to reglamento 50 ir 52 straipsniuose nustatyta tvarka.

69 Reglamento Nr. 1907/2006 50 straipsnyje reglamentuojamos registruotojų ir tolesnių naudotojų teisės. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta, kad ECHA praneša registruotojams arba atitinkamiems tolesniems naudotojams apie sprendimo projektą. Jei atitinkami registruotojai ar tolesni naudotojai nori pateikti pastabas, jie jas pateikia ECHA per 30 dienų nuo pranešimo gavimo. ECHA savo ruožtu nedelsdama praneša paskirtai institucijai apie pastabų pateikimą. Ta institucija atsižvelgia į visas pastabas ir gali atitinkamai pakeisti sprendimo projektą.

70 Pagal Reglamento Nr. 1907/2006 52 straipsnio 1 dalį paskirta institucija persiunčia savo sprendimo projektą bei registruotojo ar tolesnio naudotojo pastabas ECHA ir valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

71 Remiantis Reglamento Nr. 1907/2006 52 straipsnio 2 dalimi, to reglamento 51 straipsnio 2–8 dalių nuostatos dėl sprendimo, susijusio su dokumentų vertinimu, priėmimo taikomos *mutatis mutandis* priimant sprendimus, susijusius su cheminės medžiagos vertinimu.

72 Pagal Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 2 dalį per 30 dienų po sprendimo projekto išplatinimo valstybės narės gali teikti pasiūlymą dėl sprendimo projekto pakeitimų. Jei paskirta institucija jokio pasiūlymo dėl pakeitimų negauna, pagal to reglamento 51 straipsnio 3 dalį, kuri taikoma pagal šio reglamento 52 straipsnio 2 dalį, ECHA priima išplatintą sprendimo redakciją.

73 Jei paskirta institucija gauna pasiūlymų padaryti pakeitimų, ji, remdamasi Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 4 dalies pirmu sakiniu, taikomu pagal to reglamento 52 straipsnio 2 dalį, gali iš dalies pakeisti sprendimo projektą. Per 15 dienų nuo 2 dalyje nurodyto 30 dienų laikotarpio pabaigos ta institucija perduoda sprendimo projektą su pasiūlytais pakeitimais valstybių narių

komitetui ir ECHA, remdamasi šio reglamento 51 straipsnio 4 dalies antru sakiniu, taikomu pagal to paties reglamento 52 straipsnio 2 dalį. Pagal aptariamo reglamento 51 straipsnio 5 dalį, taikomą pagal to paties reglamento 52 straipsnio 2 dalį, ji jį taip pat perduoda atitinkamiems registruotojams ir tolesniems naudotojams; šie per 30 dienų gali pateikti pastabas. Jei, per 60 dienų nuo sprendimo projekto perdavimo valstybių narių komitetas vienbalsiai dėl jo sutaria, ECHA, remdamasi atitinkamo reglamento 51 straipsnio 6 dalimi, taikoma pagal to reglamento 52 straipsnio 2 dalį, priima atitinkamą sprendimą.

74 Vis dėlto, jei valstybių narių komitetui nepavyksta pasiekti vienbalsio susitarimo, Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 7 dalimi, taikoma pagal to paties reglamento 52 straipsnio 2 dalį, parengia sprendimo, kuris priimamas šio reglamento 133 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, projektą.

75 Taigi Vokietijos Federacinė Respublika teisingai tvirtina, kad valstybės narės ir valstybių narių komitetas atlieka svarbų vaidmenį per sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, priėmimo procedūrą.

76 Vis dėlto, net jei valstybės narės ir valstybių narių komitetas dalyvauja per sprendimo, susijusio su cheminių medžiagų vertinimu, procedūrą, reikia konstatuoti, kad tą sprendimą priima ECHA. Taigi toks sprendimas, priimtas remiantis Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 3 arba 6 dalimis, kurios pagal to reglamento 52 straipsnio 2 dalį taikomos *mutatis mutandis*, nėra nei valstybių narių, nei valstybių narių komiteto sprendimas.

77 Antra, reikia pažymėti, kad Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo dalykas yra ECHA sprendimas, o ne tik priemonės, kurių ECHA vadovas arba jo sekretoriatas ėmėsi per šio sprendimo priėmimo procedūrą.

78 Taigi nagrinėdama apeliacinį skundą dėl ECHA sprendimo Apeliacinė komisija tikrina ne tik priemones, kurių ėmėsi ECHA vadovas arba jo sekretoriatas, bet, atvirkščiai, gali patikrinti visus to sprendimo elementus.

79 Priešingai, nei nurodo Vokietijos Federacinė Respublika, nagrinėjant apeliacinį skundą dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, niekas Apeliacinei komisijai netrukdo nagrinėti priemonių, kuriomis siekiama paneigti tame sprendime išdėstytus samprotavimus, dėl kurių buvo vienbalsiai sutarta valstybių narių komitete ir kurie, remiantis Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 6 dalimi, pagal to reglamento 52 straipsnio 2 dalį taikoma *mutatis mutandis*, yra materialus šio sprendimo pagrindas. Iš tikrųjų, kaip matyti iš reglamento 76 straipsnio 1 dalies e punkto, šiomis aplinkybėmis valstybių narių komitetas veikia kaip ECHA organas.

80 Šių samprotavimų nepaneigia Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai dėl valstybių narių ir jų nario valstybių narių komitete santykių, grindžiami šio komiteto svarba ir tuo, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 76 straipsnio 1 dalies e punktą šis komitetas atsako už galimų nuomonių apie pagal to reglamento VI antraštinę dalį pasiūlytų sprendimų projektus skirtumų suderinimą.

81 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, grindžiamus valstybių narių ir valstybių narių komiteto svarbiu vaidmeniu per sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, priėmimo procedūrą.

82 Trečia, reikia išnagrinėti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, grindžiamus pavojumi, kad numatytos sprendimų, susijusių su cheminių medžiagų vertinimu, priėmimo procedūros, kurioje svarbus vaidmuo atitenka valstybių narių komitetui nepriklausančioms arba priklausančioms valstybėms, gali būti nesilaikoma, jei Apeliacinė komisija būtų kompetentinga tikrinti ECHA

sprendime išdėstytus samprotavimus, grindžiamus Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 3 arba 6 dalyje, kurios pagal to reglamento 52 straipsnio 2 dalį taikomos *mutatis mutandis*, numatytu vienbalsiu sutarimu.

83 Šiomis aplinkybėmis Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 3 dalis nepaneigia nei, viena vertus, ECHA ir, kita vertus, valstybių narių ar valstybių narių komiteto funkcinio „dualizmo“, nei ECHA teisės priimti su vertinimo procedūra susijusius sprendimus apribojimo. Jos teigimu, kadangi ECHA neturi kompetencijos priimti sprendimą be valstybių narių konsensuso arba nuspręsti priešingai, nei buvo susitarta, tas pats pasakytina ir apie Apeliacinę komisiją. Palyginimas su kitomis Sąjungos agentūromis neturi reikšmės, nes jokia kita agentūra neturi panašių procedūrinių taisyklių ir panašaus valstybių narių komiteto, dėl kurių valstybės narės yra taip įtrauktos į sprendimų priėmimo procedūrą, kad pati teisė priimti sprendimus priklauso nuo jų valios.

84 Viena vertus, reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą tuo, kad jei Apeliacinė komisija turėtų nagrinėti pagrindų, kuriais siekiama įrodyti, jog ECHA sprendime yra esminių klaidų, pagrįstumą, galėtų kilti abejonių dėl valstybių narių arba valstybių narių komiteto vaidmens per sprendimų, susijusių su cheminės medžiagos vertinimu, priėmimo procedūrą.

85 Iš tiesų šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad pateikus apeliacinį skundą dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, pati Apeliacinė komisija nevertina tos cheminės medžiagos, o tik patikrina, ar tame sprendime padaryta klaida.

86 Be to, tikrindama ECHA sprendimą Apeliacinė komisija nenagrinėja jo taip, kaip šios agentūros kompetentingos įstaigos nagrinėja per šio sprendimo priėmimo procedūrą, ir netaiko tokių pačių procedūros taisyklių, kokios taikomos tada, kai ECHA sprendžia kaip pirmoji instancija; per rungimosi principu grindžiamą procedūrą ji tik nustato, ar tame sprendime padaryta klaida (šiuo klausimu žr. šios dienos Sprendimo *BASF Grenzach / ECHA*, T-125/17, 59–86 punktus).

87 Atvirkščiai, dėl šio sprendimo 48–64 punktuose išdėstytų motyvų, remiantis atitinkamomis nuostatomis, negalima daryti išvados, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė, kad Apeliacinė komisija neturėtų kompetencijos nagrinėti pagrindų, kuriais siekiama įrodyti, jog ECHA sprendime yra esminių klaidų, pagrįstumo.

88 Kita vertus, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 3 dalį Apeliacinė komisija gali naudotis visais ECHA kompetencijai priklausančiais įgaliojimais arba perduoti bylą šios agentūros kompetentingai įstaigai, kad ši imtųsi tolesnių veiksmų, jeigu jai pateiktas apeliacinis skundas yra pagrįstas.

89 Vis dėlto pagal Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 3 dalį Apeliacinė komisija turi diskreciją (šios dienos Sprendimo *BASF Grenzach / ECHA*, T-125/17, 119 straipsnis). Tačiau įgyvendindama šią diskreciją ta komisija turi ne tik nagrinėti, ar ištyrusi apeliacinį skundą ji turi informacijos, leidžiančios priimti sprendimą, bet taip pat privalo atsižvelgti į taisykles, reglamentuojančias ECHA sprendimo priėmimo procedūrą tada, kai ši agentūra veikia kaip pirmoji instancija. Be to, kai pagal šią procedūrą tam tikriems dalyviams tenka svarbus vaidmuo, pavyzdžiui, pagal sprendimų, susijusių su dokumentų ir cheminių medžiagų vertinimu, priėmimo procedūrą jis tenka valstybėms narėms ir valstybių narių komitetui (žr. 68–74 punktus), Apeliacinė komisija turi išsiaiškinti, ar galutinio sprendimo priėmimas jos lygmeniu atitinka Reglamento Nr. 1907/2006 siekiamus tikslus arba ar laikantis procedūrą ECHA (kai ši agentūra priima sprendimus kaip pirmoji instancija) reglamentuojančių taisyklių ir jomis siekiamų tikslų reikia perduoti bylą kompetentingai šios agentūros įstaigai. Šiomis aplinkybėmis ji taip pat turi atsižvelgti į to reglamento 67 konstatuojamąją dalį, iš kurios matyti, kad numatyta cheminių medžiagų ir dokumentų vertinimo procedūra pagrįsta principu, pagal kurį valstybių narių kolektyvinis

susitarimas arba toks susitarimas valstybių narių komitete dėl sprendimų projektų turėtų būti veiksmingos sistemos, kurioje laikomasi subsidiarumo principo, pagrindas (šiuo klausimu žr. šios dienos Sprendimo *BASF Grenzach / ECHA*, T-125/17, 115–120 punktus).

90 Darytina išvada, kad, priešingai, nei teigia Vokietijos Federacinė Respublika, požiūris, pagal kurį Apeliacinė komisija turi kompetenciją tikrinti ECHA sprendime išdėstytus samprotavimus, kai ši agentūra priima sprendimus kaip pirmoji instancija, kurie yra pagrįsti vienbalsiai pasiektu susitarimu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 3 arba 6 dalį, kurios pagal to reglamento 52 straipsnio 2 dalį taikomos *mutatis mutandis*, negali paneigti svarbaus vaidmens, kuris pagal šias nuostatas valstybėms narėms arba valstybių narių komitetui tenka priimant sprendimus, susijusius su cheminių medžiagų vertinimu.

91 Nurodydama pirmąjį pagrindą Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad bet koks sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, pakeitimas prilygsta naujai šio sprendimo redakcijai, nes net iš dalies pakeitus ar panaikinus tam tikras to sprendimo dalis pasikeistų „bendra“ vertinimo „strategija“. Taigi bet kuris tokio sprendimo pakeitimas reikalautų valstybių narių sprendimo priėmimo, nes pagal Reglamento Nr. 1907/2006 76 straipsnio 1 dalies e punktą valstybių narių komitetas atsako už valstybių narių nuomonių skirtumų, pasitaikančių per vertinimo procedūrą, suderinimą. Apeliacinė komisija negalėtų pakeisti valstybių narių arba valstybių narių komiteto norimos „bandymų strategijos“.

92 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

93 Šiomis aplinkybėmis, pirma, reikia priminti, kaip buvo išdėstyta šio sprendimo 84–87 punktuose, kad pateikus apeliacinį skundą dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, Apeliacinė komisija nevertina tos cheminės medžiagos, o tik patikrina, ar tame sprendime padaryta klaida.

94 Antra, dėl šio sprendimo 48–64 punktuose pateiktų samprotavimų negali būti laikoma, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė, kad Apeliacinė komisija negalėtų nagrinėti pagrindų dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, esmės klaidų. Darytina išvada, kad ši komisija turi teisę panaikinti tokį sprendimą tiek, kiek jame yra tokių klaidų, net jei tai iš dalies ar visiškai paneigia valstybių narių komiteto vykdant tą vertinimą įgyvendinamą bendrą strategiją. Be to, Apeliacinė komisija gali laisvai apriboti tokio sprendimo panaikinimo apimtį, jei vieną iš jame esančių prašymų pateikti informacijos galima atskirti nuo kitų. Tas pats pasakytina apie prašymo pateikti papildomos informacijos dalis, kurių panaikinimas nekeičia šio prašymo esmės.

95 Trečia, dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, panaikinimo pasekmių reikia pažymėti: pirma, jei taikydama Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 3 dalį Apeliacinė komisija perduoda bylą ECHA kompetentingai įstaigai, kad ši imtųsi tolesnių veiksmų, ta įstaiga gali spręsti, ar reikia priimti naują sprendimą. Tokiu atveju valstybių narių arba valstybių narių komiteto vaidmuo, numatytas to reglamento 51 straipsnio 3 arba 6 dalyje, nepaneigiamas, jei laikomasi Reglamento Nr. 771/2008 18 straipsnyje įtvirtintos pareigos, pagal kurią šis organas turi remtis tos komisijos sprendimo motyvais, nebent iš dalies pasikeitė atvejo aplinkybės. Tačiau ši pareiga yra tik Apeliacinės komisijos kompetencijos nagrinėti pagrindus dėl sprendime, susijusiame su cheminės medžiagos vertinimu, padarytų esmės klaidų pasekmė.

96 Kita vertus, dėl Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 3 dalyje numatytos galimybės, kad Apeliacinė komisija pati priimtų galutinį sprendimą, naudodamasi ECHA kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, reikia pažymėti, kad, kaip minėta šio sprendimo 89 punkte, įgyvendindama pagal to reglamento 93 straipsnio 3 dalį suteiktą diskreciją ta komisija turi atsižvelgti į taisykles, reglamentuojančias ECHA sprendimo priėmimo procedūrą, kai ši agentūra priima sprendimą pirmąja instancija, taip pat į vaidmenį, kurį ši procedūra suteikia įvairiems organams, ir į to reglamento

67 konstatuojamąją dalį, iš kurios aišku, kad medžiagų ir bylų vertinimo procedūra grindžiama principu, pagal kurį valstybių narių arba valstybių narių komiteto sprendimai dėl sprendimų projektų turėtų sudaryti veiksmingos sistemos, gerbiančios subsidiarumo principą, pagrindą.

97 Atsižvelgiant į šiuos samprotavimus, reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą tuo, kad bet koks sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, pakeitimas prilygsta naujai šio sprendimo redakcijai, nes tai prieštarauja Reglamento Nr. 1907/2006 nuostatoms.

98 Ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmoje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad kvorumas, kuris turi būti pasiektas Apeliacinėje komisijoje, yra ne toks didelis, kaip kvorumas, kurio pagal Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 3 arba 6 dalį reikia priimant sprendimą, susijusį su cheminių medžiagų vertinimu. Ji priduria, kad pagal Reglamento Nr. 771/2008 20 straipsnio antrą pastraipą tos komisijos sprendimas priimamas paprastąja jos narių balsų dauguma. Taigi norėdama priimti sprendimą ši komisija turi pasiekti daug mažesnį kvorumą, nei yra numatytas priimant sprendimą, susijusį su cheminės medžiagos vertinimu. Be to, kelia susirūpinimą tai, kad du sprendimus priimantys asmenys, neturintys jokios techninės kvalifikacijos, savo neprofesionaliu sprendimu gali pakeisti valstybių narių komitete išsakytą ekspertų nuomonę.

99 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

100 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 771/2008 20 straipsnio antrą pastraipą Apeliacinės komisijos sprendimai priimami balsų dauguma.

101 Vis dėto, priešingai, nei teigia Vokietijos Federacinė Respublika, tai, kad ECHA lygmeniu sprendimas, susijęs su cheminės medžiagos vertinimu, gali būti priimtas tik vienbalsiai pasiekus susitarimą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 3 arba 6 dalį, o Apeliacinė komisija priima sprendimus balsų dauguma, nepateisina šios komisijos kompetencijos apribojimo, kiek tai susiję su pagrindais dėl padarytų tokio sprendimo esmės klaidų.

102 Iš tikrųjų, kaip nurodyta šio sprendimo 82–89 punktuose, negali būti laikoma, kad valstybių narių vaidmuo per sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, priėmimo procedūrą gali būti užginčytas pateikiant skundą Apeliacinei komisijai.

103 Turint omenyje šiuos samprotavimus, reikia atmesti argumentą dėl kvorumo, kuris turi būti pasiektas per procedūrą ECHA, ir kvorumo, kurio reikalaujama per procedūrą Apeliacinėje komisijoje, skirtumų.

104 Ketvirta, dėstydama ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmąją dalį Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad Apeliacinės komisijos žmogiškieji ištekliai riboti ir kad tik vienas tos komisijos narys yra techniškai kvalifikuotas. Pagal Reglamento Nr. 1907/2006 89 straipsnį ir Reglamento Nr. 771/2008 1 straipsnio 1 dalį šią komisiją sudaro trys nariai, iš kurių bent vienas privalo turėti teisinę kvalifikaciją ir bent vienas – techninę.

105 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

106 Šiuo klausimu, pirma, reikia priminti, kad nagrinėdama apeliacinį skundą dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, Apeliacinė komisija neturi iš naujo vertinti tos cheminės medžiagos. Taip pat reikia priminti, kad atlikdama vertinimą ta komisija neprivalo pati nagrinėti, ar reikia prašyti papildomos informacijos apie šią cheminę medžiagą. Iš tiesų nagrinėdama tokį apeliacinį skundą ši komisija tik nagrinėja, ar skundą pateikusios šalies argumentai gali įrodyti klaidos buvimą tame sprendime.

107 Taigi Apeliacinės komisijos darbo krūvio negalima lyginti su nacionalinės institucijos, paskirtos vertinti cheminę medžiagą, darbo krūviu.

108 Antra, reikia priminti, kad dėl šio sprendimo 48–64 punktuose nurodytų samprotavimų, remiantis skundams Apeliacinėje komisijoje taikomomis nuostatomis, negalima daryti išvados, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė apriboti tos komisijos kompetenciją, kiek tai susiję su pagrindais dėl sprendimo, siejamo su cheminės medžiagos vertinimu, esmės klaidų. Atvirkščiai, reikia pažymėti, kad nors pagal Reglamento Nr. 1907/2006 89 straipsnio 1 dalį šią komisiją iš esmės sudaro trys nariai, iš to straipsnio 3 dalies antros pastraipos matyti, kad ECHA valdančioji taryba, remdamasi vykdomojo direktoriaus rekomendacija, gali paskirti papildomus narius ir jų pakaitinius narius, jei tai būtina siekiant užtikrinti pakankamą apeliacinių skundų nagrinėjimo spartą. Be to, niekas netrukdo sudaryti kelias apeliacines komisijas, kaip tai padaryta kitose Sąjungos agentūrose.

109 Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad argumentas, grindžiamas Apeliacinės komisijos žmogiškųjų išteklių ribotu pobūdžiu, negali paneigti fakto, jog ta komisija turi kompetenciją nagrinėti pagrindus dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, esmės klaidų. Todėl šis Vokietijos Federacinės Respublikos argumentas taip pat turi būti atmestas.

110 Ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmoje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 91 straipsnio 2 dalį Apeliacinei komisijai pateikti skundai yra stabdomojo poveikio. Dėl požiūrio, kad iki teismo vykdomos kontrolės ta komisija gali patikrinti ECHA sprendime pateiktus vertinimus turinio požiūriu, gali atsirasti nereikalingų vėlavimų ir sutrikimų, o tai prieštarautų žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos tikslams, kurių tuo reglamentu siekiama pagal jo 1 straipsnio 1 dalį, ir to paties reglamento 1 straipsnio 3 dalyje minėtam atsargumo principui. Jei būtų numatyta ECHA galimybė priimti sprendimus, susijusius su cheminės medžiagos vertinimu, ja būtų siekiama palengvinti ir pagreitinti sprendimo priėmimo procedūrą. Šie sprendimai yra tik tarpiniai. Tam tikslui kiltų pavojus, jei Apeliacinei komisijai būtų leista tikrinti ECHA sprendimo esmę, nes tuo atveju, kai aptariamą sprendimą priima Komisija, terminas pailgėja. Tokia pernelyg ilga apeliacinio skundo nagrinėjimo procedūra taip pat neatitinka Pagrindinių teisių chartijos 3 straipsnio 1 dalies ir jos 41 straipsnio 1 dalies.

111 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

112 Šiuo klausimu, pirma, reikia priminti, kad dėl šio sprendimo 48–64 punktuose pateiktų samprotavimų negali būti laikoma, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė, kad Apeliacinė komisija negalėtų nagrinėti pagrindų dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, esmės klaidų.

113 Antra, dėl Reglamentu Nr. 1907/2006 siekiamų tikslų reikia pažymėti, kad iš tikrųjų, kaip matyti, be kita ko, iš to reglamento 1 straipsnio 1 dalies, juo siekiama užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį. Tačiau tai nėra vieninteliai šio reglamento tikslai. Iš tiesų jame taip pat minimas cheminių medžiagų pavojaus vertinimo alternatyvių metodų skatinimas, taip pat laisvas cheminių medžiagų judėjimas vidaus rinkoje, kartu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas. Be to, kaip galima matyti, be kita ko, iš šio reglamento 47 konstatuojamosios dalies, juo siekiama vengti bandymų su gyvūnais. Maža to, numatant galimybę pateikti Apeliacinei komisijai apeliacinį skundą dėl tam tikrų ECHA sprendimų, taip sustabdant jų vykdymą, taip pat siekiama išvengti bet kokių kliūčių Pagrindinių teisių chartijos 16 straipsnyje numatytai laisvei užsiimti verslu, kuriai turi įtakos klaidingi sprendimai. Kalbant konkrečiai apie sprendimus, susijusius su cheminės medžiagos vertinimu, kuriuose prašoma papildomos informacijos, pažymėtina, kad tokio stabdomojo poveikio tikslas yra išvengti tyrimų, kurie lemia papildomas išlaidas registruotojams ir gali pareikalauti atlikti bandymus su gyvūnais, nors ECHA neturėjo teisės jų prašyti.

114 Trečia, dėl Vokietijos Federacinės Respublikos argumento, grindžiamo tuo, kad ECHA suteikta galimybe priimti sprendimus, susijusius su cheminės medžiagos vertinimu, buvo siekiama palengvinti ir paspartinti sprendimo priėmimo procedūrą, reikia pažymėti, kad iš Reglamento Nr. 1907/2006 94 straipsnio 1 dalies matyti, jog tam tikrų ECHA aktų negalima apskųsti Apeliacinei komisijai. Be to, pagal to reglamento 57 ir 59 straipsniuose įtvirtintą įtrauktinų cheminių medžiagų nustatymo procedūrą taip pat numatyta, kad toks sprendimas gali būti priimtas ECHA lygmeniu, jei

yra pasiektas valstybių narių arba valstybių narių komiteto susitarimas, o kai jis nepasiektas – sprendimas priimamas Komisijos lygmeniu. Tačiau, priešingai nei sprendimų, susijusių su cheminės medžiagos vertinimu, atveju, dėl tokio akto Apeliacinei komisijai negali būti pateiktas apeliacinis skundas, turintis automatinį stabdomąjį poveikį. Atvirkščiai, pagal šio reglamento 94 straipsnio 1 dalį dėl tokių aktų galima pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme ir šiame teisme pareikštas ieškinys neturi automatinio stabdomojo poveikio.

115 Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas sąmoningai pasirinko numatyti galimybę pateikti Apeliacinei komisijai automatinį stabdomąjį poveikį turintį apeliacinį skundą dėl tam tikrų ECHA aktų, o dėl kitų – ne.

116 Ketvirta, šiomis aplinkybėmis taip pat reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 89 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą Apeliacinė komisija gali paskirti pakaitinius narius, jei tai būtina, siekiant užtikrinti pakankamą apeliacinių skundų nagrinėjimo spartą (žr. šio sprendimo 108 punktą).

117 Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad argumentas dėl galimų vėlavimų, kuriuos gali lemti Apeliacinei komisijai pateiktų skundų automatinis stabdomasis poveikis, negali paneigti fakto, jog ta komisija turi kompetenciją nagrinėti pagrindus dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, esmės klaidų. Todėl šis Vokietijos Federacinės Respublikos argumentas taip pat turi būti atmestas.

118 Ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmoje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad Apeliacinės komisijos galimybė tikrinti ECHA vertinimų esmę lemtų kitokius rezultatus, nei būtų gauti tikrinant Sąjungos teismui. Viena vertus, jei Apeliacinė komisija tikrintų ECHA sprendimą, teisminė apsauga būtų ribota. ECHA nebūtų galėjusi ginčyti sprendimo, pateikdama apeliacinį skundą ar kitokiu būdu. Savo ruožtu valstybės narės būtų turėjusios apsiriboti tos komisijos atliktu vertinimo klaidų patikrinimu. Kita vertus, jei sprendimą būtų priėmusi Komisija, kontrolę turėtų vykdyti Bendrasis Teismas.

119 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

120 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad Sąjungos teismo vykdomos Apeliacinės komisijos sprendimo dėl apeliacinio skundo, pateikto dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, kontrolės intensyvumas nesiskiria nuo kontrolės, vykdomos tikrinant Komisijos sprendimą dėl cheminės medžiagos vertinimo, intensyvumo. Iš tikrųjų kalbama apie teisėtumo kontrolę. Remiantis jurisprudencija, ši kontrolė yra ribota, kai vertinamos labai sudėtingos mokslo ir techninės aplinkybės. Iš tiesų, kiek tai susiję su tokiais vertinimais, Sąjungos teismo kontrolė apima tik nagrinėjimą, ar atliekant vertinimus nebuvo padaryta akivaizdi klaida ar piktnaudžiauta įgaliojimais arba ar sprendimą priėmusi institucija akivaizdžiai neperžengė jai nustatytos diskrecijos ribų (žr. 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

121 Antra, iš tikrųjų tikrindamas Komisijos sprendimą, susijusį su cheminės medžiagos vertinimu, Bendrasis Teismas vykdo tiesioginę sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, kontrolę, o nagrinėdamas dėl Apeliacinės komisijos sprendimo pareikštą ieškinį jis tikrina tik tos komisijos sprendimą. Kaip nurodyta šio sprendimo 60–62 punktuose, šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas vykdo šios komisijos atlikto patikrinimo kontrolę.

122 Vis dėlto, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1907/2006 91 straipsnio 1 dalies ir to reglamento 94 straipsnio 1 dalies, tokia yra Sąjungos teisės aktų leidėjo sąmoningo pasirinkimo pasekmė. Iš tiesų, kaip nurodyta šio sprendimo 114 ir 115 punktuose, dėl tam tikrų ECHA aktų galima tiesiogiai pareikšti ieškinį Sąjungos teisme. Priešingai, nei tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika, toks sąmoningas pasirinkimas negali būti laikomas prieštaraujančiu rezultatu, galinčiu pateisinti Apeliacinės komisijos kompetencijos apribojimą, kalbant apie pagrindų dėl sprendime, susijusiame su cheminės medžiagos vertinimu, padarytų esmės klaidų nagrinėjimą.

123 Atsižvelgiant į šiuos samprotavimus tuos argumentus taip pat reikia atmesti.

124 Taip pat reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, pateiktą ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmoje dalyje ir grindžiamą tuo, kad vertinimo klaidų buvimo kontrolė yra teismų uždavinys. Iš tiesų, viena vertus, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 54–56 punktuose, Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė, kad dėl tam tikrų ECHA sprendimų, pavyzdžiui, sprendimų, susijusių su cheminės medžiagos vertinimu, Apeliacinei komisijai būtų galima pateikti apeliacinį skundą, kurį nagrinėdama ji nustato, ar skundą pateikusios šalies argumentai įrodo, kad tos agentūros sprendime, kurį ši priima kaip pirmoji instancija, padaryta klaida. Kita vertus, reikia konstatuoti, jog nė vienas Vokietijos Federacinės Respublikos argumentas negali patvirtinti jos teiginio, kad vertinimo klaidų buvimo kontrolė turėtų būti patikėta teismams.

125 Nurodydama trečiąjį pagrindą Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 67 konstatuojamąją dalį sprendimas, susijęs su cheminės medžiagos vertinimu, grindžiamas valstybių narių arba valstybių narių komiteto kolektyviniu susitarimu dėl jų sprendimų projektų. ECHA vaidmuo apsiriboja valstybių narių sprendimo priėmimo procedūros koordinavimu ir rėmimu. Priėmusi savarankišką sprendimą vietoj ECHA, kiek tai susiję su vertinimo esme, Apeliacinė komisija tariamai pažeidė subsidiarumo principą ir suteikimo principą. Konkrečiai dėl suteikimo principo Vokietijos Federacinė Respublika nurodo: pirmiausia, jei Sąjungos teisės aktų leidėjas būtų norėjęs suteikti tokią kompetenciją ECHA, jis ją būtų suteikęs, kaip tai padarė, be kita ko, dėl galutinio registracijos dokumentų atmetimo. Tada Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 3 arba 6 dalyje būtų apibrėžta ECHA kompetencija. Galiausiai iš to reglamento 93 straipsnio 3 dalies formuluotės taip pat nebūtų matyti, kad Apeliacinė komisija turi platesnę kompetenciją. Jei ta komisija galėtų naudotis bet kokiais ECHA kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, tai būtų šio reglamento 51 straipsnyje numatyta ribota kompetencija. Ši komisija taip pat galėtų perduoti bylą šios agentūros kompetentingai įstaigai, kad ši imtųsi tolesnių veiksmų.

126 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

127 Pirma, reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą ESS 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse įtvirtinto suteikimo principo pažeidimu; pagal šį principą Sąjunga veikia tik neperžengdama kompetencijos, kurią, siekiant Sutartyse nustatytų tikslų, jai šiose Sutartyse suteikė valstybės narės, ribų, o visa pagal Sutartis Sąjungai nepriskirta kompetencija priklauso valstybėms narėms.

128 Iš tikrųjų Reglamentas Nr. 1907/2006 buvo priimtas remiantis EB 95 straipsniu (SESV 114 straipsnis), o Reglamentas Nr. 771/2008 – remiantis Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 4 dalimi ir to reglamento 132 straipsniu.

129 Kaip nurodyta šio sprendimo 48–124 punktuose, Vokietijos Federacinė Respublika nepateikė argumento, galinčio įrodyti, kad nagrinėdama pagrindus dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, esmės klaidų Apeliacinė komisija veikė peržengdama pagal reglamentus Nr. 1907/2006 ir 771/2008 jai suteiktos kompetencijos ribas.

130 Atsižvelgiant į tai, suteikimo principu grindžiamą argumentą taip pat reikia atmesti.

131 Antra, reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą tuo, kad Apeliacinė komisija pažeidė subsidiarumo principą.

132 Viena vertus, kiek šis argumentas yra susijęs su Reglamento Nr. 1907/2006 67 konstatuojamąja dalimi, reikia priminti, kad joje teigiama, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas rėmėsi tuo, kad šiuo reglamentu įtvirtinta sistema, kai sprendimai, susiję su cheminės medžiagos vertinimu ir priimti ECHA lygmeniu, grindžiami kolektyviniu susitarimu valstybių narių komitete, atitinka subsidiarumo principą.

133 Vis dėlto, kaip buvo nurodyta, be kita ko, šio sprendimo 82–103 punktuose, Apeliacinės komisijos kompetencija nagrinėti pagrindus, kuriais siekiama paneigti vertinimo sprendimo esmę, atitinka Reglamento Nr. 1907/2006 67 konstatuojamąją dalį. Todėl šis argumentas turi būti atmestas, kiek jis grindžiamas ta konstatuojamąja dalimi.

134 Kita vertus, kiek Vokietijos Federacinės Respublikos argumentas yra susijęs su subsidiarumo principu, kaip jis suprantamas pagal ESS 5 straipsnio 1 ir 3 dalis, reikia priminti, kad pagal šį principą tose srityse, kurios nepriklauso Sąjungos išimtinei kompetencijai, ji ima veikti tik tada ir tik tokiu mastu, kai valstybės narės numatomo veiksmo tikslų negali deramai pasiekti centriniu, regioniniu ir vietiniu lygiais, o Sąjungos lygiu dėl numatomo veiksmo masto arba poveikio juos pasiekti būtų geriau.

135 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad Vokietijos Federacinė Respublika nenurodė konkretaus argumento, galinčio įrodyti, kad subsidiarumo principo, kaip jis suprantamas pagal ESS 5 straipsnio 1 ir 3 dalis, nebuvo laikomasi. Todėl reikia atmesti su tuo principu susijusį argumentą, taigi ir visus argumentus, grindžiamus subsidiarumo principo pažeidimu.

136 Antrajame pagrinde Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad Apeliacinė komisija pažeidė principus, Teisingumo Teismo įtvirtintus jurisprudencijoje, pagal kurią Komisija Sąjungos agentūroms negali laisvai perduoti sprendimų priėmimo kompetencijos (1958 m. birželio 13 d. Sprendimas *Meroni / Haute Autorité*, 9/56, EU:C:1958:7 ir 1958 m. birželio 13 d. Sprendimas *Meroni / Haute Autorité*, 10/56, EU:C:1958:8). Pagal tą jurisprudenciją bet koks Komisijos įgaliojimų perdavimas agentūroms turi būti ribotas ir atitikti objektyvius kriterijus. Į šią jurisprudenciją reikia atsižvelgti taikant Reglamentą Nr. 1907/2006, kiek tai susiję su Komisijos kompetencijos dėl sprendimų, priimtų dėl vertinimo, perdavimu ECHA. Toks kompetencijos perdavimas apima ne tik techninius, bet taip pat klausimus, susijusius su nurodytoje jurisprudencijoje paminėta diskrecija. Tame reglamente Sąjungos teisės aktų leidėjas atsižvelgė į draudimą perduoti ir į sprendimų, susijusių su cheminių medžiagų vertinimu, klasifikavimo *a priori* nebuvimą, numatydamas, kad ECHA lygmeniu priimti cheminių medžiagų vertinimo sprendimai turi būti pagrįsti vienbalsiu valstybių narių kompetentingų specialistų susitarimu dėl būtinybės atlikti konkretų cheminės medžiagos vertinimą. Iš tikrųjų susitarimas galėtų būti pasiektas tik dviem atvejais. Pirmuoju atveju tai būtų privalomas sprendimas, kai atsižvelgiant į nagrinėjamą situaciją sprendimas yra akivaizdus. Antruoju atveju tai būtų diskrecinis sprendimas, kai mokslo ir techninė situacija yra mažiau aiškios, bet sprendimas gali būti aiškiai priimtas atsižvelgiant į politinio, ekonominio ir socialinio pobūdžio techninius klausimus. Tokiu atveju formalus valstybių narių susitarimas garantuotų sprendimo esmės teisingumą, o kartu dėl valstybių narių atstovų, kurie turėtų vadovautis teisėtais nurodymais ir būtų išrinkti demokratiniu būdu, padidėtų ECHA legitimumas. Vienbalsis susitarimo pobūdis taip pat leidžia daryti prielaidą, kad Komisija, dalyvaujant valstybėms narėms, greitai ir nesunkiai taip pat galėjo priimti šį sprendimą, taikydama komiteto procedūrą. Taigi toks kelias per Komisiją yra tik formalumas. Nepasiekus tokio susitarimo, ECHA neturi teisės priimti sprendimą, todėl turi būti taikoma įprasta Komisijos sprendimo priėmimo procedūra pagal šio reglamento 51 straipsnio 7 dalį ir 133 straipsnio 3 dalį. Jei Apeliacinė komisija galėtų pakeisti valstybių narių komiteto vienbalsiu susitarimu pagrįstą diskrecinį sprendimą savo sprendimu, ji pažeistų sudėtingą valstybių narių, ECHA ir Komisijos institucinę pusiausvyrą. Tokiu atveju, priešingai, nei nurodyta toje jurisprudencijoje, agentūra savarankiškai priimtų diskrecinį sprendimą, nepaisydama jokių formalių garantijų.

137 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

138 Pirma, kiek Vokietijos Federacinė Respublika remiasi 1958 m. birželio 13 d. Sprendimu *Meroni / Haute Autorité* (9/56, EU:C:1958:7) ir 1958 m. birželio 13 d. Sprendimu *Meroni / Haute Autorité* (10/56, EU:C:1958:8), reikia priminti, kad tuose sprendimuose nagrinėjamas Komisijos įgaliojimų perleidimo atvejis. Taigi ši jurisprudencija neturi būti tiesiogiai taikoma šioje byloje. Iš tikrųjų, viena vertus, šioje byloje aptariami ECHA ir jos Apeliacinės komisijos įgaliojimai nebuvo joms deleguoti Komisijos. Šiuos

įgaliojimus pagal Reglamentą Nr. 1907/2006 suteikė Sąjungos teisės aktų leidėjas. Kita vertus, ECHA yra ne privatinės teisės reglamentuojamas subjektas, o Sąjungos subjektas, kurį sukūrė tas teisės aktų leidėjas.

139 Antra, reikia priminti, kad, kiek tai susiję su Sąjungos teisės aktų leidėjo sukurtu Sąjungos subjektu, jurisprudencijoje pažymėta, jog įgaliojimų suteikimas tokiam subjektui atitinka Sutarčių reikalavimus, jei tai nėra norminio pobūdžio aktai, o suteikti įgaliojimai yra tiksliai apibrėžti ir jiems gali būti taikoma teisminė kontrolė (šiuo klausimu žr. 2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 41–55 ir 63–68 punktus).

140 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad Vokietijos Federacinė Respublika nepateikia argumentų, kuriais siekiama rodyti, kad kompetencijos Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio 3 arba 6 dalyje numatytais atvejais priimti sprendimus, susijusius su cheminės medžiagos vertinimu, suteikimas ECHA neatitinka šių principų. Iš tiesų Vokietijos Federacinė Respublika tik nurodo, kad nagrinėdama pagrindus dėl medžiagos BENPAT vertinimo esminių klaidų Apeliacinė komisija pažeidė šiame sprendime minėtus principus.

141 Be to, kiek Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai yra susiję su Apeliacine komisija, reikia priminti, kad valstybių narių komitetas ir Apeliacinė komisija yra ECHA dalys. Taigi, priešingai, nei teigia Vokietijos Federacinė Respublika, panaikindama ECHA sprendimą dėl jam įtakos turinčių esminių klaidų ta komisija neviršija ECHA, kaip agentūrai, suteiktų įgaliojimų.

142 Šiomis aplinkybėmis taip pat reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1907/2006 94 straipsnio 1 dalies, Bendrasis Teismas gali vykdyti Apeliacinės komisijos sprendimų teisminę kontrolę.

143 Trečia, kiek Vokietijos Federacinės Respublikos argumentais siekiama įrodyti, jog Apeliacinė komisija kėsinosi į valstybių narių komiteto kompetenciją, pirma, reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 85 ir 86 punktuose, nagrinėdama jai pateikto apeliacinio skundo pagrįstumą Apeliacinė komisija tikrina vieną klausimą, t. y. ar yra klaidų ginčijamame sprendime. Taigi ji tikrina, ar taikydama sprendimų, susijusių su cheminės medžiagos vertinimu, priėmimą reglamentuojančias nuostatas ECHA padarė klaidą.

144 Kiek tai susiję su Apeliacinės komisijos pagal Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 3 dalį turimais įgaliojimais, kai jai pateiktas apeliacinis skundas yra pagrįstas, reikia pažymėti, kad neturi būti laikoma, jog perdavusi bylą ECHA kompetentingam organui ta komisija viršijo įgaliojimus.

145 Be to, tais atvejais, kai Apeliacinė komisija nusprendžia pati naudotis visais ECHA kompetencijai priskiriamais įgaliojimais pagal Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 3 dalį, reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 89 punkte, įgyvendindama pagal šią nuostatą jai suteiktą diskreciją Apeliacinė komisija turi atsižvelgti į ECHA sprendimo priėmimo procedūrą reglamentuojančias taisykles, kai pastaroji priima sprendimą pirmąja instancija, taip pat į vaidmenį, kuris pagal šią procedūrą suteiktas įvairioms įstaigoms, ir į to reglamento 67 konstatuojamąją dalį, iš kurios aišku, kad nustatyta cheminės medžiagos ir dokumentų rinkinio vertinimo procedūra grindžiama principu, pagal kurį valstybių narių arba valstybių narių komiteto sprendimai dėl sprendimų projektų turėtų būti veiksmingos sistemos, kurioje laikomasi subsidiarumo principo, pagrindas.

146 Galiausiai, kiek šiais argumentais Vokietijos Federacinė Respublika dar kartą nurodo, kad pagrindų dėl sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, esmės nagrinėjimas neatitinka Reglamento Nr. 1907/2006 67 konstatuojamosios dalies, kompetencijos suteikimo principo arba subsidiarumo principo, juos reikia atmesti dėl tų pačių motyvų, kokie buvo išdėstyti šio sprendimo 89 ir 125–135 punktuose.

147 Taigi šie Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai taip pat turi būti atmesti.

148 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visus Vokietijos Federacinės Respublikos pirmajame–trečiajame ieškinio pagrinduose ir ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmoje dalyje pateiktus argumentus.

B. Dėl penktojo ieškinio pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

149 Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė komisija nepaisė pareigos motyvuoti. Anot jos, turint omenyje neaiškų kompetencijos pasidalijimą tarp įvairių ECHA organų ir tikėtiną Reglamento Nr. 1907/2006 sistemoje įtvirtintos pusiausvyros sutrikdymą, ta komisija turėtų išsamiai išaiškinti savo kompetenciją kontroliuoti sprendimų, susijusių su vertinimu, esmę. Ši pareiga motyvuoti netenkinama, kai daroma nuoroda į Sąjungos teismų priimtus sprendimus dėl jų pačių kompetencijos įvairiais atvejais.

150 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

151 Remiantis SESV 296 straipsnio antra pastraipa, teisės aktuose nurodomi juos priimti paskatinę motyvai ir pasiūlymai, iniciatyvos, rekomendacijos, prašymai ar nuomonės, kurių reikalaujama pagal Sutartis. Konkrečiai dėl sprendimų, priimtų pagal Reglamentą Nr. 1907/2006, to reglamento 130 straipsnyje numatyta, kad jie turi būti motyvuoti.

152 Jurisprudencijoje nurodyta, kad motyvavimas, reikalaujamas pagal SESV 296 straipsnį, turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Vis dėlto nereikalaujama, kad motyvuojant būtų nurodomos visos svarbios teisinės ir faktinės aplinkybės. Be to, remiantis suformuota jurisprudencija, klausimas, ar sprendimo motyvai atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas ne tik atsižvelgiant į jo formuluotę, bet ir į kontekstą bei atitinkamą klausimą reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Crosfield Italia / ECHA*, T-587/14, EU:T:2016:475, 31 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

153 Dėl ginčijamo sprendimo motyvavimo, pirma, reikia konstatuoti, kad iš jo aišku, jog Apeliacinė komisija manė turinti kompetenciją nagrinėti jai pateikto apeliacinio skundo pagrindus dėl medžiagos BENPAT vertinimo esminių klaidų. Antra, atsižvelgiant į šio sprendimo 43–148 punktuose minėtas nuostatas, priežastys, dėl kurių ta komisija turi tokią kompetenciją, aiškiai išplaukia iš jai taikomų reglamentų Nr. 1907/2006 ir 771/2008 nuostatų. Trečia, reikia konstatuoti, kad Vokietijos Federacinė Respublika neteigia, jog per procedūrą Apeliacinėje komisijoje ši neišsamiai atsakė į kai kuriuos argumentus dėl jos kompetencijos.

154 Atsižvelgiant į tai, reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo motyvavimas leido Vokietijos Federacinei Respublikai sužinoti to sprendimo motyvus, o Bendrajam Teismui – vykdyti jo kontrolę, taigi, buvo pakankamas.

155 Vadinasi, penktasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

C. Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo antros dalies ir šeštojo ieškinio pagrindo, kuriais siekiama įrodyti, kad nagrinėdama jai nurodytus pagrindus Apeliacinė komisija padarė klaidų

156 Ketvirtojo pagrindo antroje dalyje ir šeštajame pagrinde Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad nagrinėdama pagrindus, susijusius su esminiais vertinimo procedūros klausimais, Apeliacinė komisija padarė klaidų.

157 Konkrečiai kalbant, Vokietijos Federacinė Respublika atkreipia dėmesį į klaidas Apeliacinės komisijos samprotavimuose, išdėstytuose nagrinėjant pirmąjį–trečiąjį Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pagrindus, ir ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punkte.

158 Pirmiausia reikia įvertinti argumentus dėl pirmojo Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pagrindo nagrinėjimo, tada argumentus dėl to apeliacinio skundo antrojo pagrindo nagrinėjimo ir pagaliau argumentus dėl to apeliacinio skundo trečiojo pagrindo nagrinėjimo ir ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punkto.

1. Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo nagrinėjimu

159 Ginčijamo sprendimo 24–155 punktuose Apeliacinė komisija išnagrinėjo jai pateikto apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą, kuris buvo pagrįstas tuo, jog prašymai atlikti bandymus taikant metodą Nr. 309 ir taikant metodą Nr. 308 neatitinka proporcingumo principo.

160 Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą sudarė keturios dalys. Pirma dalis buvo grindžiama tuo, kad nebuvo būtina atlikti papildomų bandymų dėl BENPAT patvarumo, antra – tuo, kad bandymas, kuris turėjo būti atliktas taikant metodą Nr. 309, nebuvo tinkamas norimam tikslui pasiekti, trečia – tuo, kad taikant metodą Nr. 308 atliktas bandymas nebuvo tinkamas norimam tikslui pasiekti, ir ketvirta – tuo, kad tokie bandymai nebuvo nei tinkamiausia, nei ekonomiškai naudingiausia priemonė.

161 Šio ieškinio ketvirtojo pagrindo antroje dalyje ir šeštajame pagrinde Vokietijos Federacinė Respublika pateikia argumentų, kuriais siekia paneigti Apeliacinės komisijos samprotavimus, išdėstytus nagrinėjant Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą–trečią dalis.

a) Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies nagrinėjimu

162 Ginčijamo sprendimo 39–88 punktuose Apeliacinė komisija išnagrinėjo ir atmetė jai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą dalį, pagrįstą tuo, kad nebuvo būtina atlikti papildomų bandymų dėl BENPAT patvarumo. Išnagrinėjusi į bylą įstojusių bendrovių šiuo klausimu pateiktus argumentus ji nusprendė, kad, remiantis jais, neįmanoma įrodyti, jog ECHA išvada, pagal kurią prašymai pateikti papildomos informacijos dėl BENPAT patvarumo pateisinami šios cheminės medžiagos tariamai keliamu pavojumi žmonių sveikatai ir aplinkai, yra klaidinga.

163 Šio ieškinio ketvirtojo pagrindo antroje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad ginčijamo sprendimo 41 punkte Apeliacinė komisija suklydo, nes vykdė pernelyg intensyvią kontrolę. Jos nuomone, ta komisija turėtų apsiriboti ECHA sprendime pateiktų samprotavimų mokslinių ribų patikrinimu. Užuot tai padariusi ši komisija prisiėmė valstybių narių komiteto funkcijas ir taip peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas.

164 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

165 Šie argumentai turi būti atmesti kaip nereikšmingi. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 34 punkto, Vokietijos Federacinė Respublika prašo panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek Apeliacinė komisija iš dalies panaikino ECHA sprendimą. Tačiau ginčijamo sprendimo 41 punktas patenka į to sprendimo dalį, kurioje ta komisija atmetė joje nurodyto pirmojo pagrindo pirmą dalį.

166 Taigi visus Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, susijusius su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalimi, reikia atmesti.

b) Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros ir trečios dalių nagrinėjimu

167 Šio ieškinio ketvirtojo pagrindo antroje dalyje ir šeštajame pagrinde Vokietijos Federacinė Respublika pateikia argumentus, kuriais siekia paneigti Apeliacinės komisijos atliktą jai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros ir trečios dalių nagrinėjimą.

168 Pirmiausia bus išnagrinėti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai dėl Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies nagrinėjimo, o tada – jos argumentai, susiję su šio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečios dalies nagrinėjimu.

1) Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies nagrinėjimu

169 Savo sprendime ECHA paprašė registruotojų naudojant BENPAT komponentą R-898 atlikti galutinio suskaidymo paviršiniuose vandenyse modeliavimo bandymą taikant metodą Nr. 309, kuris apibrėžtas to sprendimo motyvuojamosios dalies III.3 skirsnyje. Nurodydama motyvus to sprendimo 8–10 puslapiuose ji paaiškino, jog atliekant šį bandymą svarbu nustatyti metabolitus, kad būtų įrodyta, jog bandomoje sistemoje buvo stebimas suskaidymas. Anot jos, tuo tikslu turėjo būti laikomasi tam tikrų sąlygų. Viena iš tokių sąlygų buvo tai, kad svarbiausius virsmo proceso etapus reprezentuojantys metabolitai (pagrindiniai metabolitai) turi būti aptikti ir identifikuoti pasitelkus „kiekybinius ryšius struktūra-veiksmas“, o standartiniai sprendimai turi užtikrinti, jog šių pagrindinių metabolitų aptikimas ir kiekybinis nustatymas yra įmanomi.

170 Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje į bylą įstojusios bendrovės nurodė, kad taikant metodą Nr. 309 atliktinas bandymas nėra tinkamas norimiems tikslams pasiekti. Trečiajame šios dalies kaltinime jos, be kita ko, pažymėjo, kad dėl prasto BENPAT tirpumo vandenyje per tokį bandymą būtų pagaminta tiek mažai metabolitų, kad nebūtų įmanoma jų identifikuoti.

171 Ginčijamo sprendimo 118–125 punktuose Apeliacinė komisija išnagrinėjo šį kaltinimą.

172 Ginčijamo sprendimo 119 punkte Apeliacinė komisija pažymėjo, kad savo sprendime ECHA reikalavo ne tik atlikti bandymą taikant metodą Nr. 309, kad nustatytų BENPAT pusėjimą pelaginiuose vandenyse, bet taip pat identifikuoti per tokį bandymą iš BENPAT susidariusius metabolitus.

173 Ginčijamo sprendimo 121 punkte Apeliacinė komisija konstatavo, jog iš Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) gairių 309 dėl cheminių produktų bandymų matyti, kad dėl analizinių apribojimų dažnai neįmanoma išmatuoti bandomosios medžiagos koncentracijos reikiamu tikslumu, jei naudojama bandomosios medžiagos koncentracija ≤ 100 µg / l. Iš tų pačių gairių matyti, kad pagrindiniams virsmo produktams identifikuoti ir kiekybiškai nustatyti galima naudoti didesnes bandomosios medžiagos koncentracijos vertes (> 100 µg / l ir kartais > 1 mg / l), jei nėra specifinio mažą aptikimo ribą turinčio analizės metodo. Pagal šias gaires, jei bandant naudojama didesnė bandomosios medžiagos koncentracija, rezultatų gali būti neįmanoma panaudoti pirmojo laipsnio skaidymo konstantai ir pusėjimo trukmei įvertinti, nes skaidymas gali neatitikti pirmojo laipsnio kinetikos.

174 Ginčijamo sprendimo 122 punkte Apeliacinė komisija išnagrinėjo, ar realu identifikuoti metabolitus per bandymą, atliekamą taikant metodą Nr. 309. Jos nuomone, būtų nerealu tikėtis, kad toks bandymas leis identifikuoti medžiagos metabolitus, nes jos didžiausias tirpumas yra 45 µg / l, o pagrindiniams virsmo produktams identifikuoti reikalinga koncentracija yra > 100 µg / l, kartais > 1 mg / l. Be to, tame

punkte ji pažymėjo, kad nei ECHA, nei į bylą įstojusios bendrovės negalėjo nustatyti metodo, tinkamo identifikuojant pagrindinius virsmo produktus, kurie galbūt susidarytų atliekant bandymą pagal tą metodą.

175 Ginčijamo sprendimo 123 punkte Apeliacinė komisija pažymėjo, kad ECHA ir paskirta institucija sutiko su tuo, jog turėjo pabandyti identifikuoti per tyrimą susiformavusius metabolitus, nors neaišku, ar būtų galėjusios tai padaryti. Ji pažymėjo, kad šie argumentai neįrodo, jog reikalaujamas metodas Nr. 309 buvo tinkamas identifikuojant BENPAT metabolitus ir kad jais siekiama į bylą įstojusioms bendrovėms perkelti atsakomybę už tokį tyrimo planavimą ir vertinimą, kuris leistų identifikuoti metabolitus.

176 Ginčijamo sprendimo 124 punkte Apeliacinė komisija padarė išvadą, kad ECHA nepakankamai įrodė, jog taikant metodą Nr. 309 atliktinas bandymas būtų galėjęs pasiekti savo tikslo tiek, kiek ta agentūra įpareigojo į bylą įstojusias bendroves identifikuoti BENPAT metabolitus per šį bandymą. Remdamasi šia išvada ji pritarė jai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies trečiam kaltinimui ir panaikino ECHA sprendimą tiek, kiek jame tų bendrovių buvo prašoma per bandymą pagal tą metodą identifikuoti BENPAT metabolitus.

177 Šio ieškinio ketvirtojo pagrindo antroje dalyje ir šeštojo pagrindo pirmoje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad šie Apeliacinės komisijos samprotavimai klaidingi.

178 Iš pradžių reikia išnagrinėti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija neturėtų nustatyti, jog buvo priimtas savarankiškas ir nepriklausomas sprendimas, susijęs su metabolitų identifikavimu; tada jos argumentus dėl tos komisijos kompetencijos; paskui argumentus, grindžiamus tuo, kad Apeliacinė komisija peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas; po jų – argumentus, kuriais siekiama įrodyti, jog tos pačios komisijos išvada, pagal kurią, priešingai, nei konstatavo ECHA, nebuvo įmanoma identifikuoti BENPAT metabolitų, yra klaidinga; tada argumentus, grindžiamus tuo, kad metabolitų identifikavimas yra metodo Nr. 309 sudedamoji dalis; argumentus, kad šis metodas gali būti patikslintas; argumentą, kad ginčijamas sprendimas yra prieštaringas; argumentą dėl pareigos motyvuoti pažeidimo ir galiausiai argumentą, grindžiamą tuo, kad Apeliacinė komisija nesilaikė svarbaus kriterijaus, susijusio su proporcingumo principu.

i) Dėl argumentų, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija neturėtų nustatyti, jog buvo priimtas savarankiškas ir nepriklausomas sprendimas, susijęs su metabolitų identifikavimu

179 Šeštojo ieškinio pagrindo pirmoje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad, priešingai, nei Apeliacinė komisija konstatavo ginčijamo sprendimo 119 punkte, ECHA sprendime esančios specifikacijos, susijusios su metabolitų identifikavimu, nesudaro savarankiško ir su prašymu dėl bandymo, kuris turėjo būti atliktas taikant metodą Nr. 309, nesusijusio sprendimo. Paprastai sprendimuose, susijusiuose su cheminės medžiagos vertinimu, ne tik nurodomi bandymai, kuriuos reikia atlikti, bet ir pateikiama informacija apie konkretų šių bandymų atlikimą, kad būtų užtikrinta, jog siekiant norimo informavimo tikslo gauti rezultatai bus panaudoti kuo geriausiai. Vien įvairių etapų, kurių reikia laikytis norint gauti rezultatą, aprašymas suponuoja, kad vienintelė nustatyta pareiga – padaryti viską, kas įmanoma, kad jų būtų laikomasi. EBPO gairių 309 dėl cheminių produktų bandymų yra konkrečiai nurodytos pastangos, kurių reikia imtis siekiant identifikuoti virsmo produktus. ECHA sprendime nėra numatyta jokios pareigos pasiekti rezultatą. Vokietijos Federacinės Respublikos teigimu, jei ECHA iš tikrųjų būtų norėjusi įpareigoti pasiekti rezultatą, nebūtų jokios prasmės aprašyti šiuos veiksmus, nes registruotojai privalėtų imtis visų rūšių veiksmų. ECHA sprendime esantys žodžiai, kad, kiek tai susiję su BENPAT, reikia aptikti ir identifikuoti metabolitus, taip pat neleidžia įžvelgti pareigos pasiekti rezultatą. Vien reikalavimas pateikti neapdorotus duomenis reiškia, kad turėtų būti pateikti ne tik galimi rezultatai, susiję su metabolitais, bet ir turimi duomenys,

kurie leidžia tuos rezultatus gauti. Tokią informaciją galima plačiai interpretuoti ir ji gali būti esminis argumentas identifikuojant BENPAT kaip patvarią cheminę medžiagą, net jei bandymas nepavyktų, nes duomenys gali būti panaudoti prašant atlikti kitus testus arba papildant kitą informaciją.

180 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

181 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 119 punkte Apeliacinė komisija nekonstatavo, jog metabolitų identifikavimas yra savarankiškas sprendimas, nesusijęs su prašymu atlikti bandymą taikant metodą Nr. 309, o tik atkreipė dėmesį į tai, kad savo sprendime ECHA reikalavo ne tik to, kad šis bandymas būtų atliktas siekiant nustatyti BENPAT pusėjimą pelaginiuose vandenyse, bet taip pat to, kad per šį bandymą būtų identifikuoti BENPAT metabolitai.

182 Tada, kiek Vokietijos Federacinės Respublikos argumentais siekiama įrodyti, kad ECHA sprendimas jo adresatų neįpareigojo identifikuoti iš BENPAT susiformavusių metabolitų, pirma, reikia pažymėti, jog to sprendimo rezoliucinėje dalyje nurodyta, kad jo adresatai privalo atlikti galutinio suskaidymo paviršiniuose vandenyse modeliavimo bandymą, vadovaujantis to sprendimo III.3 punkto reikalavimais.

183 Antra, kaip matyti iš ECHA sprendimo III.3 punkto, atliekant aptariamą bandymą svarbiausius virsmo proceso etapus reprezentuojantys metabolitai (pagrindiniai metabolitai) turi būti identifikuoti pasitelkus „kiekybinį ryšį struktūra-veiksmas“. Be to, tame punkte dėl BENPAT nurodyta, kad „turi būti pateikti metabolitų aptikimo ir identifikavimo įrodymai“.

184 Turint omenyje ECHA sprendimo formuluotę, Apeliacinė komisija negali būti kaltinama tuo, kad, jos nuomone, tame sprendime ši agentūra ne tik nurodė, kaip reikia atlikti bandymą, atliktiną taikant metodą Nr. 309, bet taip pat nustatė adresatams pareigą identifikuoti iš BENPAT susiformavusius metabolitus.

185 Taigi reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad ginčijamo sprendimo 119 punkte pateiktas Apeliacinės komisijos teiginys, jog savo sprendime ECHA reikalavo per bandymą taikant metodą Nr. 309 identifikuoti iš BENPAT susiformavusius metabolitus, yra klaidingas.

ii) Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinės komisijos kompetencija

186 Ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmoje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, kad klausimas, ar BENPAT 45 µg / l koncentracija yra mažesnė už aptikimo ribą, kurią sudaro 100 µg / l, yra techninis chemijos srities klausimas, kuris nepriklauso Apeliacinės komisijos kompetencijai. Valstybių narių komitetas buvo įsitikinęs, kad metabolitus galima identifikuoti taikant nurodytą bandymo metodą ir kad tai yra geriausias būdas gauti vertingus rezultatus. Apeliacinė komisija neturėjo tikrinti šios išvados.

187 Šie argumentai turi būti atmesti dėl tų pačių priežasčių, kokios nurodytos šio sprendimo 40–148 punktuose.

iii) Dėl argumentų, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas

188 Šio ieškinio ketvirtojo pagrindo antroje dalyje ir šeštojo pagrindo pirmoje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad ginčijamo sprendimo 122 punkte Apeliacinė komisija peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas. Anot jos, tame punkte Apeliacinė komisija nusprendė suabejoti valstybių narių patirtimi, kiek tai susiję su galimybe identifikuoti metabolitus. Atsižvelgiant į valstybių narių

komiteto, kaip ekspertų komiteto, funkciją ir tai, kad jo nariai yra saistomi jų valstybių narių nurodymų, jis turėtų turėti plačią diskreciją. Todėl ši komisija turi tik ribotus kontrolės įgaliojimus, kurių intensyvumas prilygsta teismų vykdomai diskrecinių sprendimų kontrolei.

189 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

190 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad nagrinėdama jai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį Apeliacinė komisija nevertino BENPAT ir pati nenagrinėjo, kokios papildomos informacijos reikia prašyti, kad būtų galima užbaigti vertinimą dėl galimo šios cheminės medžiagos patvarumo pavojaus. Ji tik išnagrinėjo, ar remiantis į bylą įstojusių bendrovių argumentais galima įrodyti, kad ECHA sprendime padaryta klaida.

191 Tada reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, grindžiamus tuo, kad Apeliacinės komisijos vykdyta kontrolė buvo pernelyg intensyvi, ir tuo, kad ji turėjo tikrinti tik tai, ar ECHA samprotavimuose padaryta akivaizdi vertinimo klaida.

192 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį Sąjungos teismo vykdoma kontrolė yra ribota, kai vertinamos labai sudėtingos faktinės techninio ir mokslinio pobūdžio aplinkybės. Iš tikrųjų, kiek tai susiję su tokiais vertinimais, Sąjungos teismo kontrolė apima tik nagrinėjimą, ar atliekant vertinimus nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos ar piktnaudžiauta įgaliojimais arba ar sprendimą priėmusi institucija akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (žr. 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

193 Vis dėlto ši jurisprudencija neturi būti taikoma ECHA Apeliacinės komisijos vykdomai kontrolei. Šiuo klausimu dėl šio organo narių reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 771/2008 1 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą bent vienas narys privalo turėti teisinę kvalifikaciją ir bent vienas – techninę, kaip numatyta Reglamente Nr. 1238/2007. Šio reglamento 1 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad techninę kvalifikaciją turintys nariai ir jų pakaitiniai nariai turi turėti universiteto baigimo diplomą arba atitinkamą kvalifikaciją ir pakankamai profesinės patirties cheminių medžiagų pavojingumo žmonių sveikatai arba aplinkai vertinimo, cheminių medžiagų poveikio vertinimo arba rizikos valdymo ar susijusiose srityse. Remiantis šiomis nuostatomis, darytina išvada, jog teisės aktų leidėjas norėjo, kad ECHA Apeliacinė komisija turėtų reikiamos patirties, kad pati galėtų vertinti labai sudėtingas mokslinio pobūdžio faktines aplinkybes.

194 Taigi Apeliacinės komisijos vykdoma ECHA sprendime pateiktų mokslinio pobūdžio vertinimų kontrolė neapsiriboja akivaizdžių klaidų buvimo patikrinimu. Atvirkščiai, remdamasi savo narių teisinio ir mokslinio pobūdžio žiniomis ta komisija turi nagrinėti, ar apeliacinį skundą pateikusios šalies argumentai gali įrodyti, jog tą sprendimą pagrindžiančiuose samprotavimuose yra klaidų.

195 Vadinasi, ginčijamo sprendimo 122 punkte Apeliacinė komisija neperžengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribų.

196 Jokie kiti argumentai, kuriuos Vokietijos Federacinė Respublika nurodė grįsdama ketvirtojo ieškinio pagrindo antrą dalį ir šeštojo ieškinio pagrindo pirmą dalį, negali paneigti šios išvados.

197 Pirma, ketvirtojo ieškinio pagrindo antroje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad materialiniai ECHA teisės priimti sprendimus apribojimai kyla iš Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio ir kad Apeliacinės komisijos vykdomos kontrolės intensyvumas negalėjo būti iš dalies pakeistas Reglamentu Nr. 771/2008, kuris priimtas remiantis Reglamento Nr. 1907/2006 93 straipsnio 4 dalimi.

198 Reikia pažymėti, kad šis argumentas grindžiamas prielaida, pagal kurią iš Reglamento Nr. 1907/2006 nuostatų matyti, jog Apeliacinės komisijos vykdoma sprendimų, susijusių su cheminės medžiagos vertinimu, kontrolė apsiriboja akivaizdžios klaidos kontrole.

199 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 1907/2006 nuostatose dėl procedūros Apeliacinėje komisijoje nėra numatyta Apeliacinės komisijos vykdomos kontrolės intensyvumo apribojimų.

200 Kita vertus, kiek Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad Apeliacinės komisijos vykdoma Reglamento Nr. 1907/2006 51 straipsnio pagrindu priimtų sprendimų kontrolė yra ribota, pakanka priminti, kad apeliacinio skundo nagrinėjimo Apeliacinėje komisijoje procedūrą reglamentuojančios nuostatos nenumato specialių taisyklių sprendimams, susijusiems su dokumentų ar cheminės medžiagos vertinimu (žr. šio sprendimo 53 punktą).

201 Atsižvelgiant į tai, reikia konstatuoti, jog Vokietijos Federacinės Respublikos prielaida, kad iš Reglamento Nr. 1907/2006 nuostatų matyti, jog Apeliacinės komisijos vykdoma sprendimų, susijusių cheminės medžiagos vertinimu, kontrolė apsiriboja akivaizdžios klaidos kontrole, yra klaidinga.

202 Taigi argumentas, susijęs su tuo, kad Reglamentas Nr. 771/2008 negalėtų pakeisti kontrolės, kurią turi vykdyti Apeliacinė komisija, riboto intensyvumo, kaip tai numatyta Reglamente Nr. 1907/2006, yra pagrįstas šia klaidinga prielaida, todėl jį reikia atmesti.

203 Antra, ketvirtojo ieškinio pagrindo antroje dalyje ir šeštojo ieškinio pagrindo pirmoje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad apeliacines komisijas sudaro tik trys nariai ir kad paprastai tik vienas iš jų turi techninę kvalifikaciją. Apeliacinė komisija sudaryta taip, kad negali užtikrinti nagrinėjimo, prilygstančio tam, kuris atliekamas vykdant procedūrą, per kurią priimamas su cheminės medžiagos vertinimu susijęs sprendimas. Apeliacinio skundo nagrinėjimo procedūra nepritaikyta sprendimams, susijusiems su dokumentų ar cheminės medžiagos vertinimu. Aptikimo galimybės priklauso nuo įvairių veiksnių, kuriuos reikia vertinti kiekvienu konkrečiu atveju ir kruopščiai nagrinėti. Tik vienas tos komisijos narys negali išnagrinėti ir suklasifikuoti tūkstančių tyrimo medžiagos puslapių. Viena vertus, ši komisija neturi nei reikiamų mokslo žinių, nei kompetentingo personalo, kad atsakytų į sudėtingus techninius klausimus. Kita vertus, ji neturi visų mokslo duomenų, pavyzdžiui, registracijos dokumentuose esančios informacijos, taip pat kitos ECHA ir kitų kompetentingų institucijų informacijos apie cheminę medžiagą.

204 Šiuo klausimu visų pirma reikia daryti nuorodą į šio sprendimo 104–109 punktuose išdėstytus samprotavimus, kuriais neigiamas požiūris, kad Apeliacinės komisijos vykdyto pagrindų, susijusių su BENPAT vertinimo esminėmis klaidomis, patikrinimo intensyvumas turėjo apsiriboti akivaizdžios klaidos buvimo kontrole.

205 Tada reikia priminti, kad nagrinėdama jai pateiktą apeliacinį skundą Apeliacinė komisija neturi pati vertinti ginčijamos cheminės medžiagos, panašiai, kaip vertina paskirta institucija, ir neturi spręsti, kokios papildomos informacijos reikia norint sėkmingai atlikti tokį vertinimą. Iš tiesų nagrinėdama tokį apeliacinį skundą ji tik vertina, ar skundą pateikusios šalies argumentai gali įrodyti, kad sprendime, susijusiame su cheminės medžiagos vertinimu, padaryta klaida.

206 Be to, reikia konstatuoti, kad Vokietijos Federacinė Respublika nurodo tik tai, kad Apeliacinės komisijos narys arba nariai, turintys techninių žinių, negali patikrinti ECHA sprendimo, susijusio su cheminės medžiagos vertinimu, pagrįstumo, tačiau nepateikia jokio išsamaus argumento, patvirtinančio, kad, nepaisant kompetencijos, kurią nariai turi turėti pagal Reglamento Nr. 1907/2006 89 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos antrą sakinį, Reglamento Nr. 771/2008 1 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir Reglamento Nr. 1238/2007 1 straipsnio 2 dalį, jie negali atlikti ECHA sprendime išdėstytų techninių teiginių patikrinimo per rungimosi principu pagrįstą procedūrą.

207 Vokietijos Federacinė Respublika, be kita ko, nenurodo priežasčių, dėl kurių ginčijamą sprendimą priėmę Apeliacinės komisijos nariai neturėjo reikiamos techninės kompetencijos, kuri leistų ECHA sprendime aptikti klaidas, jų aptiktas ginčijamame sprendime.

208 Be to, reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 89 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą galima paskirti pakaitinius Apeliacinės komisijos narius, jei tai būtina siekiant užtikrinti pakankamą apeliacinių skundų nagrinėjimo spartą.

209 Galiausiai reikia konstatuoti, kad Vokietijos Federacinės Respublikos pasiūlytas požiūris neatitinka Reglamento Nr. 771/2008 3 konstatuojamosios dalies, kurioje numatyta, jog Apeliacinės komisijos turima patirtis garantuoja, kad ta komisija gali atlikti teisiniu ir techniniu požiūriu subalansuotą vertinimą.

210 Atsižvelgiant į tai, Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus dėl Apeliacinės komisijos sudėties reikia atmesti.

211 Trečia, Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, kad intensyvesnė kontrolė gali lemti procedūros vėlavimus, reikia atmesti dėl tų pačių motyvų, kokie išdėstyti šio sprendimo 110–117 punktuose.

212 Ketvirta, Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą tuo, kad dėl tokio kontrolės intensyvumo sprendimai, susiję su cheminės medžiagos vertinimu, būtų nagrinėjami skirtingai, t. y. atsižvelgiant į juos priėmusią instituciją (ECHA arba Komisija), reikia atmesti dėl tų pačių motyvų, kokie išdėstyti šio sprendimo 118–122 punktuose.

213 Penkta, Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad Apeliacinės komisijos atliekamos kontrolės intensyvumas negali priklausyti nuo pareiškėjos pateiktų pagrindų, argumentų ir įrodymų. Būtų nepriimtina, jei pareiškėja galėtų spręsti dėl šios kontrolės intensyvumo.

214 Šiuo klausimu reikia pažymėti: kadangi per procedūrą Apeliacinėje komisijoje tik nagrinėjama, ar pareiškėjos pateikti argumentai įrodo klaidą ECHA sprendime, Apeliacinės komisijos atliekamos kontrolės apimtis priklauso nuo argumentų, kuriuos pareiškėja pateikia per apeliacinio skundo nagrinėjimo procedūrą.

215 Vis dėlto reikia skirti Apeliacinės komisijos atliekamos kontrolės apimtį nuo šios kontrolės intensyvumo. Priešingai, nei nurodo Vokietijos Federacinė Respublika, kontrolės intensyvumas negali būti nustatytas atsižvelgiant į pareiškėjos pateiktus pagrindus, argumentus ir įrodymus.

216 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti argumentą, grindžiamą tuo, kad kontrolės intensyvumas negali priklausyti nuo pareiškėjos pateiktų duomenų, taigi, ir visus Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad ginčijamo sprendimo 122 punkte Apeliacinė komisija peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas.

iv) Dėl argumentų, grindžiamų tuo, kad, priešingai, nei konstatavo Apeliacinė komisija, nebuvo neįmanoma identifikuoti BENPAT metabolitų

217 Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad Apeliacinė komisija klaidingai konstatavo, jog metabolitų tariamai neįmanoma identifikuoti. Pirma, toks konstatavimas pagrįstas EBPO gairėmis 309 dėl cheminių produktų bandymų. Tačiau tose gairėse tik nurodyta, kad norint aptikti metabolitus paprastai turi būti naudojama 100 µg / l koncentracija. Vis dėlto jose neatmetama galimybė juos aptikti, kai koncentracijos lygis yra mažesnis. Antra, Apeliacinė komisija pamiršo, kad tas metodas buvo patvirtintas 2004 m. ir kad nuo to momento gerokai patobulėjo analizės metodai. Trečia, ECHA sprendime buvo nurodymų dėl bandymų pritaikymo, kuriais buvo siekiama kuo patikimiau

identifikuoti mažai tirpios cheminės medžiagos metabolitus. Ketvirta, „2004 m. bandymų metodai“ būtų įmanomi su du kartus mažesniu medžiagos kiekiu, t. y. tirpumas 45 µg / l vietoj 100 µg / l. Dabartiniai matavimo metodai tai tik dar kartą patvirtina.

218 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

219 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė komisija neatmetė galimybės, jog per taikant metodą Nr. 309 atliktiną bandymą BENPAT metabolitai gali būti identifikuoti. Iš tiesų, kaip matyti iš to sprendimo 123 punkto, Apeliacinė komisija tik konstatavo, kad nėra garantijos, jog ECHA sprendimo adresatams gali pavykti identifikuoti metabolitus, kurie susiformuoja iš BENPAT atliekant aptariamą bandymą. Todėl, priešingai, nei tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika, tame sprendime Apeliacinė komisija nepadarė išvados, kad metabolitų neįmanoma identifikuoti, kai koncentracija yra mažesnė nei 100 µg / l.

220 Antra, ginčijamame sprendime Apeliacinė komisija neginčijo ECHA sprendimo adresatų pareigos atsižvelgti į BENPAT metabolitus tuo atveju, jei per bandymą taikant metodą Nr. 309 metabolitai galėtų būti identifikuoti. Atvirkščiai, iš ginčijamo sprendimo 125 punkto aišku, kad, jos nuomone, vadovaujantis EBPO gairėmis 309 dėl cheminių produktų bandymų tie adresatai iš principo privalėjo dėti visas įmanomas pastangas pagrindiniams virsmo produktams identifikuoti ir kiekybiškai nustatyti per bandymą, taip pat turėjo užfiksuoti šias pastangas atitinkamoje bandymo ataskaitoje. Taigi ji neigė tik pareigą pasiekti rezultatą, kiek tai susiję su BENPAT metabolitų identifikavimu per šį bandymą.

221 Trečia, Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad Apeliacinė komisija suklydo, nes EBPO gairėse 309 dėl cheminių produktų bandymų neatmetama galimybė aptikti metabolitus, kai koncentracija yra mažesnė nei 100 µg / l.

222 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė komisija nepadarė išvados, jog neįmanoma identifikuoti metabolitų, kai koncentracija yra mažesnė nei 100 µg / l. Atvirkščiai, ji patvirtino ECHA sprendimą tiek, kiek jo adresatai buvo įpareigoti dėti visas manomas pastangas pagrindiniams virsmo produktams identifikuoti ir kiekybiškai nustatyti per bandymą taikant metodą Nr. 309, taip pat užfiksuoti šias pastangas atitinkamoje bandymo ataskaitoje.

223 Vis dėlto Apeliacinė komisija nusprendė: kadangi nebuvo garantijos, kad toks identifikavimas įmanomas, pareiga pasiekti rezultatą, kiek ji susijusi su metabolitų identifikavimu, nebuvo pateisinama. Galimybė identifikuoti esant 45 µg / l koncentracijai negali paneigti tokio samprotavimo pagrįstumo.

224 Taigi Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą reikia atmesti.

225 Ketvirta, darant prielaidą, kad šiais argumentais Vokietijos Federacinė Respublika nori atkreipti dėmesį į akivaizdžiai klaidingą Apeliacinės komisijos vertinimo pobūdį, pagal kurį nebuvo jokios garantijos, jog per taikant metodą Nr. 309 atliktiną bandymą galima identifikuoti BENPAT metabolitus, juos taip pat reikia atmesti.

226 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ginčijamo sprendimo 121–123 punktuose Apeliacinė komisija iš esmės konstatavo, jog iš EBPO gairių 309 dėl cheminių produktų bandymų matyti, kad dėl analizinių apribojimų, jei bandomosios medžiagos koncentracija yra 100 µg / l, nerealu tikėtis, kad bandymas leis identifikuoti tos medžiagos metabolitus, nes jos maksimalus tirpumas yra 45 µg / l, ir kad nei ECHA, nei į bylą įstojusios bendrovės negalėjo nustatyti tinkamo pagrindinių virsmo produktų, kurie galbūt susiformuotų per atliekamą bandymą, identifikavimo metodo.

227 Taip pat reikia priminti, kad nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį Sąjungos teismo vykdoma kontrolė yra ribota, kai vertinamos labai sudėtingos faktinės techninio ir mokslinio pobūdžio aplinkybės. Iš tiesų, kiek tai susiję su tokiais vertinimais, Sąjungos teismo kontrolė apima tik

nagrinėjimą, ar atliekant vertinimus nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos ar piktnaudžiauta įgaliojimais arba ar sprendimą priėmusi institucija akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (žr. 2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

228 Taigi reikia išnagrinėti, ar Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai patvirtina, kad, kiek tai susiję su aptariamu vertinimu, Apeliacinė komisija padarė akivaizdžią klaidą, piktnaudžiavo įgaliojimais arba akivaizdžiai peržengė savo diskrecijos ribas.

229 Pirma, Vokietijos Federacinė Respublika, nurodo, kad metodas Nr. 309 buvo patvirtintas 2004 m., o nuo to laiko gerokai patobulėjo analizės metodai.

230 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 121–123 punktuose Apeliacinė komisija ne tik nurodė priežastis, dėl kurių nebuvo tikra, jog BENPAT metabolitus galima identifikuoti per bandymą, atliktiną taikant metodą Nr. 309, bet taip pat konstatavo, kad nei į bylą įstojusios bendrovės, nei ECHA, nei paskirta institucija negalėjo nustatyti tinkamo pagrindinių virsmo produktų, kurie galbūt susiformuotų per atliekamą bandymą, identifikavimo metodo.

231 Šiomis aplinkybėmis neišsamūs Vokietijos Federalinės Respublikos argumentai dėl su laiku patobulėjusių analizės metodų negali įrodyti, kad aptariamas Apeliacinės komisijos vertinimas akivaizdžiai klaidingas.

232 Antra, Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad ECHA sprendime buvo patikslinimų dėl bandymų pritaikymo, kurių tikslas buvo kuo patikimiau identifikuoti nelabai tirpios cheminės medžiagos metabolitus.

233 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Vokietijos Federacinė Respublika daro nuorodą tik į ECHA sprendime esančius patikslinimus, tačiau nepaaiškina, apie kokius patikslinimus kalbama, ir nenurodo, kodėl tokie patikslinimai gali įrodyti, kad šio sprendimo 226 punkte pateiktas Apeliacinės komisijos vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas.

234 Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, jog Vokietijos Federacinė Respublika tik teigia, kad ECHA sprendime padarytais patikslinimais buvo siekiama padėti kuo patikimiau identifikuoti nelabai tirpios cheminės medžiagos metabolitus, bet neįrodo, jog šie patikslinimai iš tikrųjų leido identifikuoti BENPAT metabolitus per bandymą, atliktą taikant metodą Nr. 309.

235 Taigi šis argumentas neįrodo, kad aptariamas Apeliacinės komisijos vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas.

236 Trečia, Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, kad, jos mokslininkų nuomone, „2004 m. bandymų metodai“ galėjo būti taikomi esant du kartus mažesniam cheminės medžiagos kiekiui, t. y. kai tirpumas yra 45 µg / l vietoj 100 µg / l.

237 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad Vokietijos Federacinė Respublika daro tik prielaidą. Tačiau dėl savo pobūdžio prielaida negali įrodyti, kad aptariamas Apeliacinės komisijos vertinimas yra akivaizdžiai klaidingas.

238 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad Vokietijos Federacinė Respublika išsamiai nenurodo, kokia informacija grindžiama tokia prielaida.

239 Ketvirta, Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad ECHA sprendimu registruotojai buvo įpareigoti identifikuoti ne visus susiformavusius, o tik pagrindinius metabolitus, t. y. pagrindinius suskaidymo produktus. Vien šis argumentas juo labiau negali įrodyti, kad aptariamame Apeliacinės komisijos vertinime padaryta akivaizdi klaida.

240 Taigi visus Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, grindžiamus tuo, kad, priešingai, nei konstatavo Apeliacinė komisija, nebuvo neįmanoma identifikuoti BENPAT metabolitų, reikia atmesti.

v) Dėl argumentų, grindžiamų tuo, kad metabolitų identifikavimas yra viena iš metodo Nr. 309 sudedamųjų dalių

241 Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad metabolitų identifikavimas yra viena iš metodo Nr. 309, kuris paprastai taikomas pagal EBPO gaires 309 dėl cheminių produktų bandymų ir atitinkamą 2008 m. gegužės 30 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 440/2008, nustatančio bandymų metodus pagal Reglamentą Nr. 1907/2006 (OL L 142, 2008, p. 1), kuris, derinant jį prie technikos pažangos, iš dalies pakeistas 2009 m. liepos 23 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 761/2009 (OL L 220, 2009, p. 1), įgyvendinančią nuostatą, sudedamųjų dalių. Šiam metodui būdinga tai, kad nėra garantijos, jog per bandymą iš tikrųjų bus identifikuoti aptariami metabolitai, ir kad registruotojui tenka detalaus metabolitų valdymo našta. Taikant šį metodą nėra galimybės aiškiai numatyti nei bandymo rezultato, nei jo eigos ir gali atsitikti taip, kad atliekant tokį bandymą už vertinimą atsakingas asmuo turės imtis kitų sprendimų ir taikyti juos tam, kad kuo geriau pasiektų to vertinimo tikslus. Taigi pagal šį metodą atlikto bandymo aprašai negali būti laikomi neproporcingais.

242 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

243 Šiuo klausimu reikia priminti, kad šio sprendimo 219 punkte buvo nurodyta, jog ginčijamame sprendime Apeliacinė komisija nepanaikino ECHA sprendimo dalies, kurioje numatyta to sprendimo adresatų pareiga atlikti bandymą taikant metodą Nr. 309; ji panaikino tik tą dalį, kurioje numatyta pareiga pasiekti rezultatą, kiek tai susiję su metabolitų identifikavimu per šį bandymą.

244 Taigi Apeliacinė komisija suabejojo tik pareiga pasiekti rezultatą, kiek tai susiję su BENPAT metabolitų identifikavimu, o ne taikant metodą Nr. 309 atliktino bandymo eigos aprašais.

245 Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, grindžiamus tuo, kad metabolitų identifikavimas yra viena iš metodo Nr. 309 sudedamųjų dalių, reikia atmesti.

vi) Dėl argumentų, grindžiamų tuo, kad metodas Nr. 309 gali būti dar patikslintas

246 Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad metodas Nr. 309 gali būti tiksliau aprašytas. Vertinant cheminę medžiagą teisės aktuose numatyti bandymų metodai gali būti išsamiau aprašyti ar net iš dalies pakeisti, kad numatytais atvejais dėl tikslinių patobulinimų būtų galima gauti optimalius rezultatus. Metabolitų identifikavimas per bandymą taikant metodą Nr. 309 taip pat gali būti naudingas ruošiantis atlikti galimą bandymą taikant metodą Nr. 308. Šiuo klausimu Vokietijos Federacinė Respublika taip pat teigia, kad Apeliacinė komisija prašymo atlikti bandymą taikant metodą Nr. 309 neturėtų atskirti nuo metabolitų identifikavimo. Viena vertus, panaikinus metabolitų identifikavimo aprašus būtų dirbtinai nustatyti terminai, kurie be reikalo vėlintų identifikavimą, ir padidėtų reikalingos informacijos surinkimo išlaidos. Kita vertus, dėl to vėliau būtų sunkiau sėkmingai atlikti bandymą taikant metodą Nr. 308.

247 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

248 Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai, grindžiami tuo, kad metodą Nr. 309 galima dar patikslinti, turi būti atmesti. Jie negali paneigti Apeliacinės komisijos samprotavimų.

249 Iš tikrųjų, kaip nurodyta šio sprendimo 243 ir 244 punktuose, ginčijamame sprendime Apeliacinė komisija neabejojo nei metodo Nr. 309 taikymu, nei galimybe iš dalies pakeisti šį metodą. Ji tik panaikino ECHA sprendimo dalį, kurioje buvo numatyta pareiga pasiekti rezultatą, kiek tai susiję su metabolitų identifikavimu, dėl to, kad nebuvo garantijos, jog to sprendimo adresatai gali identifikuoti BENPAT metabolitus pagal tą metodą.

vii) Dėl argumento, grindžiamo tariamai prieštaringu ginčijamo sprendimo pobūdžiu

250 Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad ginčijamas sprendimas prieštaringas. Viena vertus, to sprendimo 1 punkte Apeliacinė komisija panaikino pareigą identifikuoti metabolitus. Kita vertus, to sprendimo motyvuose ji pripažino, kad negalėjo atmesti galimybės, jog dėl metabolitų nebus gauta jokio tinkamo panaudoti rezultato, ir pažymėjo, kad ECHA sprendimo adresatai turėjo dėti visas įmanomas pastangas pagrindiniams virsmo produktams kiekybiškai nustatyti per bandymą taikant metodą Nr. 309 ir užfiksuoti šias pastangas atitinkamoje bandymo ataskaitoje.

251 ECHA, palaikoma Komisijos, ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

252 Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą tariamai prieštaringu ginčijamo sprendimo pobūdžiu, reikia atmesti.

253 Iš tiesų, kaip nurodyta šio sprendimo 243 ir 244 punktuose, Apeliacinė komisija panaikino ECHA sprendimo dalį, kurioje buvo numatyta pareiga pasiekti rezultatą, kiek tai susiję su metabolitų identifikavimu. Tačiau šiomis aplinkybėmis ji rėmėsi ne samprotavimu, kad toks identifikavimas buvo neįmanomas, o tik tuo, kad nebuvo garantijos, jog toks identifikavimas įmanomas, kalbant apie BENPAT metabolitus.

254 Taigi, priešingai, nei tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika, ginčijamo sprendimo 125 punkte padaryta Apeliacinės komisijos išvada, kad atlikdami bandymą pagal EBPO gaires 309 dėl cheminių produktų bandymų to sprendimo adresatai ir toliau privalėjo dėti visas įmanomas pastangas pagrindiniams virsmo produktams identifikuoti ir kiekybiškai nustatyti, taip pat užfiksuoti šias pastangas atitinkamoje bandymo ataskaitoje, negali būti laikoma neatitinkančia ECHA sprendimo dalies, kurioje buvo nustatyta pareiga pasiekti rezultatą, kiek tai susiję su metabolitų identifikavimu, panaikinimo, kurį atliko Apeliacinė komisija.

viii) Dėl argumento, grindžiamo pareigos motyvuoti nepaisymu

255 Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad Apeliacinė komisija nepaisė pareigos motyvuoti. Ginčijamame sprendime nurodytos priežastys pateisina ne reikalavimo panaikinimą, kiek tai susiję su metabolitų identifikavimu, o veikiau jo išsaugojimą.

256 ECHA, palaikoma Komisijos, ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

257 Šiuo klausimu, pirma, reikia priminti, kad pareiga motyvuoti yra esminis formalumas, kurį būtina skirti nuo klausimo dėl motyvavimo pagrįstumo, susijusio su materialiniu ginčijamo akto teisėtumu (2001 m. kovo 22 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisiją*, C-17/99, EU:C:2001:178, 35 punktas). Todėl reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, kuriais siekiama paneigti Apeliacinės komisijos samprotavimų pagrįstumą, kiek jais grindžiamas jos argumentas dėl pareigos motyvuoti nepaisymo.

258 Antra, kiek savo argumentais Vokietijos Federacinė Respublika iš esmės teigia, kad tariamai prieštaringas Apeliacinės komisijos argumentų pobūdis neleidžia jai suprasti, ar ginčijamas sprendimas buvo pagrįstas, o gal jame buvo padaryta klaida, darant nuorodą į šio sprendimo 252–254 punktus pakanka priminti, kad ginčijamo sprendimo 118–125 punktuose išdėstyti Apeliacinės komisijos samprotavimai nėra prieštaringi.

259 Darytina išvada, kad Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą pareigos motyvuoti nepaisymu, taip pat reikia atmesti.

ix) Dėl argumento, grindžiamo tuo, kad Apeliacinė komisija nustatė iš esmės netikslią ir kiekybiškai neapibrėžtą tikimybės ribą

260 Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad dėl Apeliacinės komisijos požiūrio neatsižvelgta į svarbų kriterijų, susijusį su proporcingumo principu. Svarbu nustatyti, ar atsižvelgiant į reglamentuojamosios toksikologijos būklę yra tinkama ir tikslinga atlikti bandymą. Kitaip tariant, reikia nustatyti, ar atlikus bandymą galima identifikuoti riziką, net jei dėl jo naudos konkrečiu atveju yra abejonių. Tačiau ginčijamame sprendime Apeliacinė komisija nustatė iš esmės netikslią ir kiekybiškai neapibrėžtą tikimybės ribą.

261 ECHA, palaikoma Komisijos, ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiuo argumentu.

262 Šiuo klausimu, pirma, reikia priminti, kad Apeliacinė komisija iš tikrųjų manė, jog ECHA neturėjo teisės numatyti pareigos identifikuoti BENPAT metabolitus, jei nebuvo tikra, kad šiuos metabolitus galima identifikuoti per taikant metodą Nr. 309 atliktiną bandymą. Tačiau Apeliacinės komisijos negalima kaltinti tuo, kad, jos nuomone, ECHA neturėjo teisės numatyti savo sprendimo adresatams pareigą pasiekti rezultatą, nors nebuvo tikra, kad metabolitus galima identifikuoti pagal šį metodą.

263 Antra, dėl pareigos atlikti bandymą taikant metodą Nr. 309 pakanka priminti, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė komisija nepaneigė šios pareigos. Todėl tame sprendime ši komisija nepakeitė tikimybės ribos, kurią reikia pasiekti norint pateisinti prašymą atlikti tą bandymą. Atvirkščiai, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 125 punkto, Apeliacinė komisija manė, kad vadovaujantis EBPO gairėmis 309 dėl cheminių produktų bandymų ECHA sprendimo adresatai privalėjo dėti visas įmanomas pastangas pagrindiniams virsmo produktams identifikuoti ir kiekybiškai nustatyti per bandymą, taip pat turėjo užfiksuoti šias pastangas atitinkamoje bandymo ataskaitoje.

264 Taigi reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą tuo, kad Apeliacinė komisija nustatė iš esmės netikslią ir kiekybiškai neapibrėžtą tikimybės ribą, taigi, ir visus argumentus dėl Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies.

2) Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies nagrinėjimu

265 Savo sprendime ECHA numatė prašyti papildomos informacijos, jei atlikus bandymą taikant metodą Nr. 309 nebūtų galima konstatuoti, ar BENPAT yra patvarus ar labai patvarus, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1907/2006 XIII priedo 1.1.1. ir 1.2.1. punktus. Tokiu atveju buvo numatyta, kad nuosėdų modeliavimo bandymas taikant metodą Nr. 308 bus atliktas vietoj BENPAT naudojant komponentą R-898.

266 To sprendimo motyvuojamosios dalies III.4 punkte ECHA pažymėjo, kad nuosėdos taip pat yra susirūpinimą keliantis aplinkos komponentas. BENPAT labai gerai absorbuojasi, todėl jis greitai ir gerai susigeria į nuosėdas. Jos teigimu, gali būti, kad per bandymą, atliekamą taikant metodą Nr. 308, susidarys nemažai neekstrahuojamų likučių ir bus sunku atskirti suskaidymą nuo išsisklaidymo proceso. Siekiant palengvinti duomenų aiškinimą, reikia, kad būtų laikomasi tam tikrų sąlygų.

Vertinant BENPAT patvarumą reikia skirti paprastą šalinimą nuo suskaidymo. Šiuo tikslu metabolitų aptikimas ir identifikavimas yra esminiai reikalavimai. Aukšta temperatūra, palyginti su žemesne, pailgina užkrato gyvybingumą, padidina metabolitų susiformavimo tikimybę ir galimybę identifikuoti metabolitus. Todėl bandymas turėtų būti atliktas esant 20 °C, o pagal Arenijaus lygtį ši temperatūra turėtų būti sumažinta iki 12 °C. R-898 turėtų būti panaudotas vietoj BENPAT.

267 Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečioje dalyje į bylą įstojusios bendrovės iš esmės nurodė, kad bandymas taikant metodą Nr. 308 dėl BENPAT savybių nėra tinkamas vertinant patvarumą.

268 Ginčijamo sprendimo 133–142 punktuose Apeliacinė komisija išnagrinėjo šiuos argumentus.

269 Ginčijamo sprendimo 136 punkte Apeliacinė komisija konstatavo, kad per bandymą taikant metodą Nr. 308 dėl BENPAT kyla ypatingų sunkumų. BENPAT gali ne tik pereiti iš hidrintos bandymo sistemos fazės į kietąją, bet kietojoje fazėje taip pat gali susidaryti neekstrahuojami likučiai. Kaip patvirtino dvi per procedūrą išklausytos šalys, šiuo metu nėra garantijos, jog pavyks identifikuoti ir kiekybiškai nustatyti neekstrahuojamus likučius, kurie susidaro iš cheminės medžiagos per bandymą, atliekamą pagal tą metodą. Tos komisijos nuomone, nėra jokios garantijos, kad per šį bandymą bus praktiškai įmanoma išmatuoti ginčijamos cheminės medžiagos absorbciją ir skaidymą.

270 Ginčijamo sprendimo 137 punkte Apeliacinė komisija pažymėjo, kad ataskaitoje dėl Europos chemijos pramonės tarybos (CEFIC) ilgalaikio mokslo tyrimo iniciatyvos projekto buvo keliami tam tikri klausimai dėl metodo Nr. 308 tinkamumo vertinant tokias chemines medžiagas, kaip BENPAT. Apeliacinė komisija taip pat atkreipė dėmesį į tai, kad paskirta institucija ir ECHA, išklausytos per procedūrą, patvirtino, jog šiuo metu nėra jokių bendrai priimtinų neekstrahuojamų likučių įtraukimo į cheminės medžiagos poveikio aplinkai vertinimą būdų.

271 Ginčijamo sprendimo 138 punkte Apeliacinė komisija padarė išvadą, kad remiantis jai pateiktais įrodymais ir argumentais galima teigti, jog tuo metu mokslininkai nebuvo sutarę dėl to, kaip reikia vertinti taikant metodą Nr. 308 atlikto bandymo rezultatus, kiek jie susiję su neekstrahuojamų likučių tapatybe ir savybėmis.

272 Ginčijamo spendimo 139 punkte Apeliacinė komisija pažymėjo, kad ECHA sprendime buvo reikalaujama atlikti bandymą taikant metodą Nr. 308 tik jei taikant metodą Nr. 309 atliktinas bandymas, įskaitant metabolitų identifikavimą, neleistų įrodyti BENPAT patvarumo. Kadangi pareiga kiekybiškai nustatyti metabolitus, susiformavusius atliekant pastarąjį bandymą, buvo panaikinta, dėl tokio identifikavimo nebuvo garantijos. Ji taip pat pažymėjo: kai tik bus prieinama informacija apie metabolitus, tokia nauja informacija turi būti įvertinta ir prireikus gali būti pareikalauta atlikti bandymą taikant metodą Nr. 308.

273 Ginčijamo sprendimo 140 punkte Apeliacinė komisija padarė išvadą, kad ECHA neįrodė, jog taikant metodą Nr. 308 atliktinas bandymas yra tinkamas BENPAT patvarumui nustatyti.

274 Ginčijamo sprendimo 141 punkte Apeliacinė komisija neatmetė galimybės, kad taikant metodą Nr. 308 atliktas bandymas galbūt leistų nustatyti BENPAT patvarumą. Iš tikrųjų ji pažymėjo, kad galbūt vėliau ECHA galėtų įrodyti, jog pagal šį metodą atliktas tyrimas buvo tinkamas BENPAT patvarumui tirti, įskaitant metodą, pagal kurį numatyta nagrinėti jo metabolitų tapatumą ir savybes. Tačiau, jos nuomone, ECHA pateisinant tokį tyrimą turėtų būti atsižvelgiama į visai kitokią svarbią ir naują informaciją, pavyzdžiui, į taikant metodą Nr. 309 atliktino bandymo rezultatus.

275 Ginčijamo sprendimo 142 punkte Apeliacinė komisija nusprendė, kad dėl išvardytų priežasčių apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečiajai daliai reikia pritarti, o ECHA sprendimą – panaikinti tiek, kiek tuo sprendimu prašoma atlikti bandymą taikant metodą Nr. 308.

276 Ketvirtojo ieškinio pagrindo antroje dalyje ir šeštajame ieškinio pagrinde Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad šie Apeliacinės komisijos samprotavimai klaidingi.

277 Iš pradžių reikia pateikti nuomonę dėl Vokietijos Federacinės Respublikos argumento, grindžiamo tuo, kad Apeliacinė komisija peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas. Tada bus išnagrinėti argumentai, kuriais siekiama paneigti tos komisijos samprotavimų pagrįstumą.

i) Dėl argumentų, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas

278 Ieškinio Bendrajame Teisme ketvirtojo pagrindo antroje dalyje ir šeštojo ieškinio pagrindo antroje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad ginčijamo sprendimo 136 punkte Apeliacinė komisija peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas. Ji teigia, kad tame punkte Apeliacinė komisija nesutinka su valstybių narių išvada dėl klausimo, ar taikant metodą Nr. 308 atliktinas bandymas yra tinkamas. Tačiau valstybių narių komitetui turėtų būti suteikta didelė diskrecija, turint omenyje jo, kaip ekspertų komiteto, funkciją ir tai, kad jį sudaro nariai, kuriuos saisto jų valstybių narių nurodymai. Todėl ši komisija turi tik ribotus kontrolės įgaliojimus, kurių intensyvumas prilygsta teismų vykdomai diskrecinių sprendimų kontrolei.

279 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

280 Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas, reikia atmesti dėl tų pačių motyvų, kokie nurodyti šio sprendimo 190–216 punktuose.

ii) Dėl argumentų, kuriais siekiama paneigti Apeliacinės komisijos samprotavimų pagrįstumą

281 Šeštojo ieškinio pagrindo antroje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika pateikia argumentus, jais siekia paneigti samprotavimų, kuriais Apeliacinė komisija pagrindė išvadą, kad neįrodyta, jog ECHA sprendime paprašytas atlikti ir taikant metodą Nr. 308 atliktas nuosėdų modeliavimo bandymas nebuvo tinkamas, pagrįstumą. Ji pripažįsta, kad BENPAT dalis yra negrįžtamai susijusi su aplinkos komponentais, taigi ji negali būti aptikta šiose terpėse, o dėl to gali kilti sunkumų atliekant eksperimentinį cheminės medžiagos pasiskirstymo bandymų sistemoje ir nurodytinos skaidymo procentinės vertės vertinimą. Vis dėlto, jos nuomone, valstybių narių komitetas teisingai nusprendė, kad iš tikrųjų buvo galima tikėtis, jog atlikus bandymą taikant metodą Nr. 308 bus gauti tikrovę atitinkantys ir galintys būti panaudoti rezultatai, nepaisant problemų, susijusių su neekstrahuojamais likučiais.

282 Pirma, Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad dėl Apeliacinės komisijos požiūrio nebuvo laikomasi su proporcingumo principu susijusio svarbaus kriterijaus. Reikėjo nustatyti, ar atsižvelgiant į reglamentuojamosios toksikologijos būklę buvo tinkama ir tikslinga atlikti bandymą. Kitaip tariant, reikėjo nustatyti, ar per bandymą galima identifikuoti riziką, net jei dėl jo naudos konkrečiu atveju yra abejonių. Prašymai pateikti papildomos informacijos neturėjo tiesioginio poveikio BENPAT komercinei vertei, o buvo tik tarpinis etapas prieš galimas rizikos valdymo priemones. Atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1907/2006 tikslą užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, taip pat į atsargumo principą, pavojų nustatymas turėtų būti ypač paprastas ir paplitęs. Taigi neturėtų būti reikalaujama pernelyg didelės tikimybės, kiek tai susiję su galimybe per tyrimus nustatyti konkrečią savybę, nes priešingu atveju būtų leidžiami tik tyrimai, kurių rezultatus būtų galima pakankamai aiškiai numatyti. Tik išskirtiniais atvejais iki bandymo atlikimo būtų galima numatyti, kad jis iš tikrųjų pateiks ieškomos informacijos arba kad esamai rizikai nustatyti reikia kitų bandymų. Vokietijos Federacinės Respublikos teigimu, Apeliacinė komisija turėjo tik patikrinti, ar priemone buvo siekiama norimo tikslo ir ar ja buvo galima jį pasiekti, taip pat išnagrinėti, ar valstybių narių komiteto samprotavimai yra akivaizdžiai klaidingi.

283 ECHA sprendime numatyta bandymų strategija atitinka šį kriterijų. Tačiau strategija, kurią iš dalies pakeitė Apeliacinė komisija, neatitinka šio kriterijaus. Šios komisijos atlikti pakeitimai buvo pagrįsti idėja, kad bandymo galima reikalauti tik tuo atveju, jei pakankamai tikėtina, kad jis leis padaryti išvadas dėl tiriamos savybės. Taip elgdamasi Apeliacinė komisija nustatė iš esmės netikslią ir kiekybiškai neapibrėžtą tikimybės ribą. Iš anksto sunku numatyti, kiek bandymas galiausiai leis įvertinti tiriamos savybės buvimą ar nebuvimą. Ši riba iš esmės sumažina galimybes gauti informacijos remiantis Reglamentu Nr. 1907/2006. Toks požiūris neatitinka tuo reglamentu siekiamų tikslų. Be kita ko, jis neatitinka atsargumo principo, pagal kurį reikalaujama surinkti visą su rizika susijusią informaciją. Prašymai atlikti bandymą, likę po ginčijamo sprendimo, gali ne taip gerai identifikuoti patvarumo kriterijų, kaip ECHA sprendimas. Galiausiai dėl šių priežasčių bandymų strategija, iš dalies pakeista ginčijamu sprendimu, neleidžia pasiekti aiškumo tikslo.

284 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

285 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 1 straipsnio 1 dalį šio reglamento tikslas – užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, o pagal 1 straipsnio 3 dalies antrą sakinį šio reglamento nuostatos grindžiamos atsargumo principu.

286 Vis dėlto Reglamentas Nr. 1907/2006 negali būti aiškinamas atsižvelgiant tik į tikslą užtikrinti aukštą žmonių sveikatos, aplinkos apsaugos lygį ir į atsargumo principą. Iš tiesų pagal to reglamento 1 straipsnio 1 dalį juo taip pat siekiama užtikrinti cheminių medžiagų pavojaus vertinimo alternatyvių metodų skatinimą ir laisvą cheminių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, kartu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas. Be to, taip pat reikia turėti omenyje Pagrindinių teisių chartijos 16 straipsnyje numatytą laisvę užsiimti verslu ir prireikus – tikslą išvengti bandymų su gyvūnais, kuris kyla iš šio reglamento 47 konstatuojamosios dalies.

287 Su proporcingumo principu susijęs svarbus kriterijus yra įvairių Reglamentu Nr. 1907/2006 siekiamų tikslų palyginimo ir atsargumo principo įgyvendinimo rezultatas. Pagal šį kriterijų norėdama pateisinti prašymą atlikti bandymą ECHA turi ne tik patvirtinti galimos rizikos žmonių sveikatai ar aplinkos apsaugai buvimą ir būtinybę šią riziką išsiaiškinti, bet ir įrodyti, kad prašoma informacija iš tikrųjų gali leisti imtis geresnių rizikos valdymo priemonių.

288 Taigi atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pažymėti, kad Apeliacinės komisijos nereikia kaltinti tuo, kad, jos nuomone, sprendime, susijusiame su cheminės medžiagos vertinimu, numatytas prašymas atlikti bandymą yra tinkamas, jei šis bandymas iš tikrųjų gali leisti gauti tam vertinimui reikšmingų rezultatų.

289 Vadinasi, Apeliacinės komisijos negalima kaltinti tuo, kad, jos nuomone, jei dėl cheminės medžiagos ypatybių yra pagrįstų abejonių dėl to, ar ECHA pageidaujamas bandymo metodas leis gauti cheminės medžiagos vertinimui reikšmingų rezultatų, ECHA turi įrodyti, kad, nepaisant šių abejonių, šis metodas iš tikrųjų gali leisti gauti reikšmingų rezultatų.

290 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, grindžiamus tuo, kad nustačiusi pernelyg aukštą tikimybės ribą Apeliacinė komisija nepaisė su proporcingumo principu susijusio svarbaus kriterijaus, reikia atmesti.

291 Antra, Vokietijos Federacinė Respublika pateikia argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinės komisijos vertinimas, pagal kurį ECHA neįrodė, jog taikant metodą Nr. 308 atliktinas bandymas iš tikrųjų galėjo duoti BENPAT vertinimui reikšmingų rezultatų, yra klaidingas.

292 Šiomis aplinkybėmis reikia pažymėti, kad aptariamas vertinimas grindžiamas labai sudėtingų faktinių techninio ir mokslinio pobūdžio aplinkybių vertinimu, ir priminti, kad, turint omenyje Sąjungos teismui nustatytus kontrolės apribojimus, reikia išnagrinėti, ar Vokietijos Federacinės Respublikos

pateiktais argumentais galima įrodyti, kad, kiek tai susiję su tuo vertinimu, Apeliacinė komisija padarė akivaizdžią klaidą, piktnaudžiavo įgaliojimais, o gal akivaizdžiai peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas (žr. šio sprendimo 227 punktą).

293 Pirma, reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą tuo, kad visos valstybių narių komitetui priklausančios valstybės narės manė, jog atlikus bandymą taikant metodą Nr. 308 iš tikrųjų galima gauti tikrovę atitinkančius ir galimus panaudoti rezultatus, nepaisant problemų, susijusių su BENPAT neekstrahuojamais likučiais. Iš tiesų šis argumentas savaime neįrodo, kad buvo padaryta akivaizdi su aptariamu vertinimu susijusi klaida.

294 Antra, Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad ECHA sprendime esantis prašymas atlikti bandymą taikant metodą Nr. 308 atitinka reglamentuojamosios toksikologijos būklę, kiek tai susiję su procedūra, kurios reikia laikytis vertinant patvarumo kriterijų, pavyzdžiui, numatyta EBPO gairėse 308 dėl cheminių produktų bandymų. Apeliacinės komisijos samprotavimuose neigiamas pats šis metodas, taigi jie neatitinka Reglamento Nr. 440/2008.

295 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia Vokietijos Federacinė Respublika, ginčijamame sprendime Apeliacinė komisija neneigė paties metodo Nr. 308. Atvirkščiai, kaip matyti iš to sprendimo 141 punkto, komisija manė, kad taikant šį metodą atliktas bandymas galėtų būti tinkamas tiek, kiek leistų ECHA nustatyti, kad, nepaisant su BENPAT neekstrahuojamais likučiais susijusių problemų, jis gali duoti rezultatų, kurie turi reikšmės vertinant BENPAT patvarumą nuosėdose.

296 Kita vertus, atsižvelgiant į šio sprendimo 285–290 punktuose išdėstytus samprotavimus, Apeliacinė komisija negali būti kaltinama tuo, kad neapsiribojo abstrakčiu klausimo, ar metodas Nr. 308 yra tinkamas vertinant cheminių medžiagų patvarumą nuosėdose, nagrinėjimu, o išnagrinėjo šį klausimą konkrečiau, kiek jis susijęs su BENPAT, atsižvelgdama į šios cheminės medžiagos ypatybes.

297 Taigi Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, kad Apeliacinės komisijos samprotavimuose neigiamas pats šis metodas ir dėl to jie neatitinka Reglamento Nr. 440/2008, reikia atmesti.

298 Trečia, Vokietijos Federacinė Respublika teigia, jog Apeliacinė komisija neneigia fakto, kad taikant metodą Nr. 308 būtų galima gauti vertingų rezultatų.

299 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 141 punkte Apeliacinė komisija iš tikrųjų neatmetė galimybės, jog, nepaisant problemų su neekstrahuojamais likučiais, metodas Nr. 308 galėtų leisti gauti tikrovę atitinkančių ir galimų panaudoti rezultatų. Vis dėlto tame punkte komisija nurodė, kad siekdama įrodyti, jog egzistuoja reali galimybė, kad bandymas pagal šį metodą duos vertinant BENPAT reikšmės turinčių rezultatų, ECHA turėjo įrodyti, kad, neatsižvelgiant į šias problemas, tokia galimybė buvo reali.

300 Iš esmės, nors Apeliacinė komisija neatmetė galimybės, kad įmanoma įrodyti, jog taikant metodą Nr. 308 atliktas bandymas iš tikrųjų gali duoti rezultatų, kurie yra reikšmingi vertinant BENPAT, net jei yra problemų dėl neekstrahuojamų likučių susiformavimo, ji manė, kad šiame etape ECHA to neįrodė.

301 Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą tuo, jog Apeliacinė komisija neneigė fakto, kad taikant metodą Nr. 308 būtų galima gauti vertingų rezultatų, reikia atmesti.

302 Ketvirta, Vokietijos federacinė Respublika teigia, kad ginčijamame sprendime pateikti Apeliacinės komisijos argumentai yra neaiškūs, kiek ji sėkmingo bandymo, atlikto taikant metodą Nr. 308, rezultato nebuvimą pateisina tuo, kad ši komisija panaikino metabolitų identifikavimo per taikant metodą Nr. 309 atliktiną bandymą aprašus. Įgyvendinamos bandymų strategijos tikslas buvo padaryti taip, kad informacija apie metabolitus, prireikus jau gauta per bandymą taikant metodą Nr. 309, galėtų

būti naudojama per bandymą taikant metodą Nr. 308, kuris šiuo atžvilgiu yra sudėtingesnis. Taip paaiškėtų, kiek teiginiai, susiję su kuo platesniu metabolitų identifikavimu per bandymą taikant metodą Nr. 309, yra svarbūs sėkmingoms patvarumo kriterijaus identifikavimo strategijoms.

303 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad Apeliacinė komisija iš tikrųjų panaikino pareigą pasiekti rezultatą identifikuojant metabolitus per bandymą, atliktą taikant metodą Nr. 309, nes nebuvo garantijos, jog toks identifikavimas įmanomas. Kaip nurodyta šio sprendimo 169–264 punktuose, nė vienas Vokietijos Federacinės Respublikos argumentas negali pagrįstai paneigti Apeliacinės komisijos samprotavimų, pateisinančių tokį sprendimą.

304 Be to, reikia priminti, kad, kaip Apeliacinė komisija tvirtino ginčijamo sprendimo 125 punkte, pareigos pasiekti rezultatą identifikuojant metabolitus per bandymą taikant metodą Nr. 309 panaikinimas nepaneigia į bylą įstojusių bendrovių pareigos dėti visas įmanomas pastangas pagrindiniams virsmo produktams identifikuoti ir kiekybiškai nustatyti per šį bandymą, taip pat užfiksuoti šias pastangas atitinkamoje bandymo ataskaitoje. Todėl negali būti laikoma, kad ta komisija neteisingai apribojo tą bandymą ir atitinkamai negalima jos kaltinti tuo, kad neteisingai apribojo sėkmingo bandymo taikant metodą Nr. 308 rezultato tikimybę.

305 Pagaliau reikia pažymėti, kad motyvas, dėl kurio Apeliacinė komisija panaikino ECHA prašymą atlikti bandymą taikant metodą Nr. 308, buvo tas, kad ši agentūra neįrodė, jog, neatsižvelgiant į problemas, susijusias su BENPAT neekstrahuojamais likučiais, iš tikrųjų egzistavo galimybė, kad bandymas pagal šį metodą leis gauti šiai cheminei medžiagai vertinti reikšmingų rezultatų.

306 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą neaiškiu Apeliacinės komisijos argumentavimu ginčijamame sprendime, reikia atmesti.

307 Penkta, Vokietijos Federacinė Respublika teigia, kad nei tai, jog bandymą taikant metodą Nr. 308 sunku atlikti, nei tai, kad nėra garantijos, jog jis leis gauti pakankamai informacijos apie neekstrahuojamus likučius ir metabolitus, nedraudžia prašyti atlikti šį bandymą. Jei būtų kitaip, su sunkiai tiriamomis cheminėmis medžiagomis niekada nebūtų atliekama jokių bandymų.

308 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia pažymėti, kad Apeliacinė komisija rėmėsi ne tuo, kad sunku atlikti bandymą taikant metodą Nr. 308, o tuo, kad ECHA neįrodė, jog egzistavo reali galimybė, kad tas bandymas leis gauti BENPAT vertinti reikšmingų rezultatų.

309 Kita vertus, reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 136 ir 138 punktuose Apeliacinė komisija juo labiau nesirėmė netikrumu, būdingu bet kokiam mokslo tyrimui. Atvirkščiai, ji pažymėjo, kad, kiek tai susiję su BENPAT, metodo Nr. 308 taikymas buvo ypač problemiškas, nes ši cheminė medžiaga galėjo ne tik pereiti iš hidrintos bandymo sistemos fazės į kietąją, bet ir kietojoje fazėje galėjo susidaryti neekstrahuojamų likučių. Be to, ji iš esmės nurodė, kad per procedūrą ECHA negalėjo įrodyti, jog, neatsižvelgiant į šią problemą, pagal tą metodą atliktas bandymas galėjo leisti išmatuoti šios cheminės medžiagos absorbciją ir skaidymą. Todėl tame sprendime ji rėmėsi tuo, kad buvo pagrįstų abejonių dėl klausimo, ar dėl tos cheminės medžiagos ypatybių egzistavo reali galimybė, kad taikant metodą Nr. 308 atliktas bandymas leis padaryti išvadas dėl šios cheminės medžiagos patvarumo nuosėdose. Atsižvelgiant į šio sprendimo 282–290 punktuose pateiktus samprotavimus, toks požiūris negali būti laikomas akivaizdžiai klaidingu.

310 Iš to darytina išvada, kad reikia atmesti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentą, grindžiamą tuo, kad nei aplinkybė, jog bandymą taikant metodą Nr. 308 sunku atlikti, nei aplinkybė, jog nėra garantijos, kad jis leis gauti pakankamai informacijos apie neekstrahuojamus likučius ir metabolitus, nedraudė prašyti atlikti šį bandymą.

311 Vadinasi, reikia atmesti visus argumentus, kuriais siekiama paneigti Apeliacinės komisijos samprotavimų pagrįstumą, taigi, ir visus argumentus dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečios dalies nagrinėjimo.

2. Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo antrojo pagrindo antros dalies nagrinėjimu

312 Ginčijamo sprendimo 156–161 punktuose Apeliacinė komisija išnagrinėjo ir atmetė jai pateikto apeliacinio skundo antrąjį pagrindą.

313 Šio ieškinio ketvirtojo pagrindo antroje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad šioje ginčijamo sprendimo dalyje Apeliacinė komisija padarė klaidą. Ji teigia, kad ginčijamo sprendimo 159 punkte ši komisija vykdė pernelyg intensyvią kontrolę ir kėsinosi atlikti valstybių narių komiteto vaidmenį.

314 ECHA, Komisija ir į bylą įstojusios bendrovės nesutinka su šiais argumentais.

315 Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, grindžiamus klaida ginčijamo sprendimo 156–161 punktuose, reikia atmesti kaip nereikšmingus. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 34 punkto, Vokietijos Federacinė Respublika prašo panaikinti tą sprendimą, kiek jame Apeliacinė komisija iš dalies panaikino ECHA sprendimą. Ginčijamo sprendimo 159 punktas patenka į to sprendimo dalį, kurioje ta komisija atmetė jai pateikto apeliacinio skundo antrąjį pagrindą.

316 Taigi visus Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, susijusius su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo antrojo pagrindo nagrinėjimu, reikia atmesti.

3. Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo trečiuoju pagrindu ir ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punktu

317 Savo sprendimo 7 puslapyje ECHA konstatavo, kad yra patikimų duomenų, kurie patvirtina, jog BENPAT yra bioakumuliacinė ir toksiška medžiaga, o kadangi bioakumuliacijos ir toksiškumo kriterijai yra tenkinami, reikia įvertinti patvarumo kriterijų.

318 Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo trečiajame pagrinde į bylą įstojusios bendrovės nurodė, kad ECHA samprotavimai apie tai, kad BENPAT yra bioakumuliacinė medžiaga, yra klaidingi.

319 Ginčijamo sprendimo 166–171 punktuose Apeliacinė komisija išnagrinėjo šiuos argumentus.

320 Ginčijamo sprendimo 166 punkte Apeliacinė komisija pažymėjo, kad šie ECHA samprotavimai patenka į tą sprendimo dalį, kurioje ji išdėstė motyvus, pateisinančius prašymus pateikti papildomos informacijos apie BENPAT patvarumą. Jos teigimu, tokiomis aplinkybėmis informacija apie bioakumuliacinį šios cheminės medžiagos pobūdį neturėjo reikšmės.

321 Ginčijamo sprendimo 167–169 punktuose Apeliacinė komisija konstatavo, kad ECHA išvada, jog BENPAT yra bioakumuliacinė medžiaga, neturėjo būti pateikta tame sprendime. Viena vertus, į bylą įstojusios bendrovės nebuvo išklausytos tuo klausimu, nes ši išvada buvo įtraukta į iš dalies pakeisto sprendimo projektą po to, kai tos bendrovės pakomentavo sprendimo projektą, nors jokio atitinkamo pasiūlymo atlikti pakeitimus nebuvo pateikta. Kita vertus, kiek tai susiję su ECHA argumentais, nurodytais pateisinant jos prašymą pateikti papildomos informacijos apie galimą BENPAT patvarumo riziką, aptariama išvada nebuvo reikšminga.

322 Ginčijamo sprendimo 169–171 punktuose Apeliacinė komisija nurodė, kad aptariamą ECHA išvadą reikia pašalinti iš jos sprendimo. Vis dėlto ji mano, kad ši klaida neturėjo įtakos ECHA sprendimo rezoliucinei daliai ir nebuvo reikšminga, taigi ja negalima pateisinti ECHA sprendimo panaikinimo.

323 Ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punkte Apeliacinė komisija „nusprendė“, kad ECHA sprendimo motyvuose pateiktas teiginys dėl bioakumuliacijos iš to sprendimo turi būti išbrauktas.

324 Šeštojo ieškinio pagrindo trečioje dalyje Vokietijos Federacinė Respublika nurodo, kad ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punkte Apeliacinė komisija neturėjo nuspręsti, jog ECHA sprendimo motyvuojamojoje dalyje pateikta išvada dėl bioakumuliacijos turi būti išbraukta. Atvirkščiai, ta komisija turėjo atmesti jai pateikto apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą. Pirma, reikėtų skirti ECHA sprendimo motyvuojamąją dalį, kurioje atsispindėjo valstybių narių institucijų nuomonė, nuo to paties sprendimo rezoliucinės dalies. Vien šie motyvai nesuponuoja Reglamento Nr. 1907/2006 59 straipsnyje numatytos procedūros, per kurią būtų vertinamas patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų cheminės medžiagos savybių buvimas, ir registruotojai būtų išklausyti ir dalyvautų iš naujo. ECHA teiginys dėl bioakumuliacijos nėra privalomas. Teisiškai privalomą išvadą dėl BENPAT bioakumuliacinio pobūdžio būtų įmanoma padaryti tik per kitą procedūrą, pavyzdžiui, to reglamento 59 straipsnio taikymo procedūrą. ECHA sprendimo adresatai negalėjo neteisingai suprasti šio teiginio. Be to, ECHA teisiškai nėra kaip nors įpareigota riboti savo sprendimų motyvavimo tuo, kas tikrai būtina. Antra, ginčijamas sprendimas yra neaiškus. Toje rezoliucinėje dalyje nebuvo nurodyta panaikinti ECHA sprendimą, buvo tik rekomenduota išbraukti dalį motyvų, nepaaiškinant nei kaip, nei kas tai turi atlikti. Trečia, Apeliacinės komisijos teiginys, kad ECHA išvados dėl BENPAT bioakumuliacinio pobūdžio pašalinimas buvo pateisinamas tuo, kad į bylą įstojusios bendrovės nebuvo išklausytos šiuo klausimu, nepagrįstas. Vykstant procedūrai ECHA šios bendrovės pateikė argumentą, grindžiamą tuo, kad prašymai pateikti papildomos informacijos apie patvarumo kriterijų yra neproporcingi, nes bioakumuliacijos kriterijus dar nėra aiškiai apibrėžtas. Aptariamas konstatavimas atitiko šį argumentą.

325 ECHA, palaikoma Komisijos, nesutinka su šiais argumentais. Ji nurodo, kad ECHA sprendime esantis teiginys, jog BENPAT yra bioakumuliacinio pobūdžio, buvo perkeltas kitur ir kad egzistavo pavojus, jog kitomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, per nacionalines ar vėlesnes procedūras, skirtas nustatyti labai didelį susirūpinimą keliančioms medžiagoms, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1907/2006 VII priedą, būtų remiamasi šiuo teiginiu. Todėl į bylą įstojusios bendrovės turėjo turėti galimybę ginčyti tokį teiginį. Be to, jei, kaip tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika, aptariamas teiginys neturėjo jokios įtakos likusiai ECHA sprendimo daliai, ir ginčijamo sprendimo panaikinimas, kurį atliktų Bendrasis Teismas, neturėtų įtakos likusiai to sprendimo daliai.

326 Savo ruoštu, pirma, į bylą įstojusios bendrovės nurodo, kad ECHA teiginys, jog BENPAT yra bioakumuliacinė medžiaga, pagrįstas analizės klaidomis. Antra, jos teigia, kad aptariamo teiginio išbraukimas yra pagrįstas. Jos tvirtina, kad turėjo teisę prašyti panaikinti šią ECHA sprendimo dalį. Jos pažymi, kad, neišbraukus teiginio, nebūtų galėjusios naudingai pareikšti savo nuomonę dėl bioakumuliacijos kriterijaus, kuris tame sprendime neturėjo būti aptariamas. Trečia, jos teigia, kad, jeigu teiginys dėl bioakumuliacijos pirminiame sprendime nebūtų galutinis, jo pašalinimas nesukeltų jokių pasekmių. Taigi Vokietijos Federacinė Respublika nebūtų suinteresuota dėl šios ginčijamo sprendimo dalies panaikinimo.

327 Pirma, reikia pažymėti, kad Vokietijos Federacinė Respublika nepateikia jokių argumentų, įrodančių Apeliacinės komisijos išvados ginčijamo sprendimo 169 punkte klaidingumą; pagal ją teiginio, kad BENPAT yra bioakumuliacinė medžiaga, neturėtų būti ECHA sprendimo 7 puslapyje.

328 Iš tiesų Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai negali tinkamai paneigti Apeliacinės komisijos samprotavimo ginčijamo sprendimo 166 punkte, pagal kurį teiginys dėl BENPAT bioakumuliacinio pobūdžio buvo perkeltas į ECHA sprendimo motyvuojamąją dalį, kurioje ši agentūra nurodė priežastis, pateisinančias prašymą pateikti papildomos informacijos apie BENPAT patvarumą.

329 Vokietijos Federacinės Respublikos argumentai juo labiau negali sukelti abejonių dėl Apeliacinės komisijos samprotavimo ginčijamo sprendimo 168 punkte, pagal kurį priimant sprendimą, susijusį su cheminės medžiagos vertinimu, nebūtina daryti galutinės išvados apie šios cheminės medžiagos bioakumuliacinį pobūdį. Iš tikrųjų, nors siekiant identifikuoti cheminę medžiagą kaip tokią, kuri turi būti įtraukta į XIV priedą pagal Reglamento Nr. 1907/2006 57 ir 59 straipsnius, reikia padaryti galutinę išvadą apie tokį įtraukimą pateisinantį kriterijų, pavyzdžiui, ar ši medžiaga yra patvari, bioakumuliacinė, toksiška, labai bioakumuliacinė arba labai toksiška, tai nebūtina vertinant cheminę medžiagą, turint tikslą pateisinti prašymą pateikti papildomos informacijos apie ją. Tokiomis aplinkybėmis pakanka įrodyti galimos rizikos buvimą.

330 Antra, reikia pažymėti, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė komisija neapsiribojo tuo, kad motyvuojamojoje dalyje nurodė, jog ECHA neturėjo savo sprendime teigti, kad BENPAT yra bioakumuliacinė medžiaga. Iš tiesų, kaip matyti iš to sprendimo rezoliucinės dalies 3 punkto, Apeliacinė komisija „nusprendė“, kad ECHA sprendimo motyvuojamojoje dalyje pateiktas teiginys dėl bioakumuliacijos iš to sprendimo turėtų būti išbrauktas. Šiomis aplinkybėmis taip pat reikia pažymėti, kad kituose tos rezoliucinės dalies punktuose ta komisija iš dalies panaikino ECHA sprendimą, atmetė likusią apeliacinio skundo dalį, nustatė prašomos informacijos pateikimo datą ir priėmė sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų.

331 Pirma, atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo 3 punkto formuluotę ir kontekstą, šis punktas neturi būti laikomas to sprendimo motyvų sudedamąja dalimi, jis turi būti laikomas to sprendimo rezoliucinės dalies dalimi.

332 Antra, negali būti laikoma, kad galimas pritarimas Vokietijos Federacinės Respublikos argumentams, grindžiamiems tuo, jog ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punkte Apeliacinė komisija neturėjo nuspręsti, kad ECHA sprendimo motyvuojamojoje dalyje pateikta išvada dėl bioakumuliacijos turėtų būti išbraukta, neturėtų jokios įtakos. Iš tiesų, kadangi šis punktas yra ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies sudedamoji dalis, jei šiems argumentams būtų pritarta, reikėtų iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą.

333 Trečia, reikia atmesti į bylą įstojusių bendrovių argumentą, grindžiamą tuo, kad Vokietijos Federacinė Respublika nėra suinteresuota pareikšti ieškinį dėl dalies ginčijamo sprendimo panaikinimo.

334 Šiuo klausimu reikia priminti, kad EB 263 straipsnyje aiškiai atskiriama Bendrijos institucijų ir valstybių narių teisė pareikšti ieškinį dėl panaikinimo ir fizinių ar juridinių asmenų teisė pareikšti tokį ieškinį, nes šio straipsnio antroje pastraipoje bet kuriai valstybei narei suteikiama teisė ieškiniu dėl panaikinimo ginčyti Sąjungos agentūrų sprendimų teisėtumą, šios teisės įgyvendinimui nenustatant reikalavimo įrodyti suinteresuotumą pareikšti ieškinį. Taigi tam, kad valstybės narės ieškinys būtų priimtas, ji neturi įrodyti, kad ginčijamas agentūros aktas jai sukelia teisinių pasekmių (šiuo klausimu žr. 2008 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-233/04, EU:T:2008:102, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

335 Ketvirta, reikia pritarti Vokietijos Federacinės Respublikos argumentams, grindžiamiems tuo, kad ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punkte Apeliacinė komisija neturėjo nuspręsti, jog ECHA sprendimo motyvuojamojoje dalyje pateikta išvada dėl bioakumuliacijos turi būti išbraukta. Iš tiesų, kaip ta komisija nurodė ginčijamo sprendimo 170 punkte, jos nustatytos klaidos ECHA sprendimo 166–169 punktuose negalėjo paneigti to sprendimo rezoliucinės dalies, taigi jai pateikto apeliacinio skundo trečiasis pagrindas buvo nereikšmingas. Šiomis aplinkybėmis ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje Apeliacinė komisija turėjo tik atmesti šį pagrindą.

336 Šios išvados nepaneigia ECHA argumentas, grindžiamas tuo, kad į bylą įstojusios bendrovės turėjo turėti galimybę ginčyti tos agentūros teiginį dėl bioakumuliacijos, nes egzistavo rizika, kad ja bus remiamasi per kitas procedūras.

337 Iš tikrųjų, viena vertus, kadangi ECHA sprendimas buvo susijęs tik su prašymais pateikti papildomos informacijos, kurios, tos agentūros nuomone, reikėjo norint sėkmingai įvertinti BENPAT (kiek tai susiję su tariama rizika, jog ši cheminė medžiaga yra patvari), teiginys dėl BENPAT bioakumuliacinio pobūdžio nebuvo tas to sprendimo motyvas, kuriuo buvo grindžiama to sprendimo rezoliucinė dalis. Tokiomis aplinkybėmis nėra jokių kliūčių ginčyti šį motyvą per vėlesnę procedūrą. Tuo atveju, jei ECHA arba Komisija per tokią procedūrą, pavyzdžiui, BENPAT identifikavimo kaip bioakumuliacinės cheminės medžiagos procedūrą pagal Reglamento Nr. 1907/2006 57 ir 59 straipsnius, remtųsi aptariamu teiginiu, į bylą įstojusioms bendrovėms nebūtų jokių kliūčių ginčyti šį teiginį per šią procedūrą, taip pat prireikus pateikiant apeliacinį skundą Apeliacinei komisijai arba ieškinį Sąjungos teismui. Tas pats pasakytina apie procedūras nacionalinės valdžios institucijose.

338 Kita vertus, reikia konstatuoti, kad niekas netrukdo Apeliacinei komisijai motyvuojant sprendimą pateikti nuomonę dėl jai pateiktų argumentų. Tačiau, jei šie argumentai yra nereikšmingi, tai negali turėti įtakos jos sprendimo rezoliucinei daliai.

339 Remiantis tuo, darytina išvada, kad šeštojo ieškinio pagrindo trečiai daliai reikia pritarti nepateikiant nuomonės dėl Vokietijos Federacinės Respublikos argumentų, kuriais siekiama įrodyti, kad ginčijamo sprendimo 167 punkte Apeliacinė komisija neturėjo konstatuoti, kad buvo pažeista į bylą įstojusių bendrovių teisė į gynybą.

340 Taigi reikia panaikinti ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punktą ir atmesti likusią ieškinio dalį.

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų

341 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

342 Šiuo atveju ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punktas turi būti panaikintas dėl šio sprendimo 330–340 punktuose nurodytų priežasčių. Tačiau, kaip nurodyta šio sprendimo 327–329 punktuose, Apeliacinė komisija turėjo teisę to sprendimo motyvuojamojoje dalyje konstatuoti, kad ECHA neturėjo tvirtinti, jog BENPAT yra bioakumuliacinė medžiaga. Tokiomis aplinkybėmis tos rezoliucinės dalies 3 punkto pakeitimas neturi būti laikomas turinčiu esminę reikšmę bylinėjimosi išlaidų paskirstymui. Kadangi didžioji dalis Vokietijos Federacinės Respublikos reikalavimų nebuvo patenkinta, iš jos priteisiamos ECHA ir į bylą įstojusių bendrovių bylinėjimosi išlaidos pagal jų pateiktus reikalavimus.

343 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **2017 m. rugsėjo 8 d. Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) Apeliacinės komisijos sprendimas A-026-2015 panaikinamas tiek, kiek šio sprendimo rezoliucinės dalies 3 punkte Apeliacinė komisija nusprendė, kad 2015 m. spalio 1 d. ECHA sprendimo, kuriame reikalaujama atlikti papildomus bandymus dėl cheminės medžiagos BENPAT (CAS 68953-84-4), motyvuojamojoje dalyje pateiktas teiginys dėl bioakumuliacijos turi būti išbrauktas.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo, ECHA ir *Envigo Consulting Ltd* ir *Djchem Chemicals Poland S.A.* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

4. **Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Gratsias Labucka Dittrich

Paskelbta 2019 m. rugsėjo 20 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

I. Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas 2

II. Procesas Bendrajame Teisme ir šalių reikalavimai 4

III. Dėl teisės 5

A. Dėl pirmojo–trečiojo ieškinio pagrindų ir ketvirtojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija neturėjo kompetencijos nagrinėti jai pateikto apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su esminiais vertinimais, padarytais vertinant BENPAT ... 5

1. Dėl Vokietijos Federacinės Respublikos argumentų, grindžiamų atitinkamais valstybių narių komiteto, ECHA ir Apeliacinės komisijos vaidmenimis 6

2. Dėl kitų Vokietijos Federacinės Respublikos argumentų 9

B. Dėl penktojo ieškinio pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu 19

C. Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo antros dalies ir šeštojo ieškinio pagrindo, kuriais siekiama įrodyti, kad nagrinėdama jai nurodytus pagrindus Apeliacinė komisija padarė klaidų 19

1. Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo nagrinėjimu 20

a) Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies nagrinėjimu 20

b) Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros ir trečios dalių nagrinėjimu 21

1) Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies nagrinėjimu 21

i) Dėl argumentų, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija neturėtų nustatyti, jog buvo priimtas savarankiškas ir nepriklausomas sprendimas, susijęs su metabolitų identifikavimu 22

ii) Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinės komisijos kompetencija 23

iii) Dėl argumentų, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas 23

iv) Dėl argumentų, grindžiamų tuo, kad, priešingai, nei konstatavo Apeliacinė komisija, nebuvo neįmanoma identifikuoti BENPAT metabolitų 26

v) Dėl argumentų, grindžiamų tuo, kad metabolitų identifikavimas yra viena iš metodo Nr. 309 sudedamųjų dalių 29

vi) Dėl argumentų, grindžiamų tuo, kad metodas Nr. 309 gali būti dar patikslintas. 29

vii) Dėl argumento, grindžiamo tariamai prieštaringu ginčijamo sprendimo pobūdžiu 30

viii) Dėl argumento, grindžiamo pareigos motyvuoti nepaisymu 30

ix) Dėl argumento, grindžiamo tuo, kad Apeliacinė komisija nustatė iš esmės netikslią ir kiekybiškai neapibrėžtą tikimybės ribą 31

2) Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies nagrinėjimu 31

i) Dėl argumentų, kuriais siekiama įrodyti, kad Apeliacinė komisija peržengė jai suteiktų kontrolės įgaliojimų ribas 33

ii) Dėl argumentų, kuriais siekiama paneigti Apeliacinės komisijos samprotavimų pagrįstumą 33

2. Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo antrojo pagrindo antros dalies nagrinėjimu 37

3. Dėl argumentų, susijusių su Apeliacinei komisijai pateikto apeliacinio skundo trečiuoju pagrindu ir ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies 3 punktu 37

IV. Dėl bylinėjimosi išlaidų 40